

РІК LXXIII, Ч. 1

СІЧЕНЬ – 2016 – JANUARY

№ 1, VOL. LXXIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXIII СІЧЕНЬ Ч. 1

Головний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олесь Валло
Редакційна колегія:

Маріяна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Вірляна Ткач, Петруся Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXIII JANUARY № 1

Editor-in-chief – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Ulana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Viriana Tkacz, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. 2016 – Ювілейний рік Милосердя.	1
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	2
Св. п. Марія Полянська. Некролог	5
Колаж знімок “Святкування 90-ліття СУА і 80-ліття Округи СУА Детройт	6
Діяльність округ та відділів СУА	7
Колядка	17
Наша обкладинка / Our Cover	24
Надія Гавриляк. Міжнародний Форум видавців у Львові	25
Наталія Соневицька. З подорожнього щоденника	26
Наталія Соневицька. Каталог виставки	27
Відійшли у вічність	28
Доброчинність	29, 30, 32
Колаж знімок 120-го Відділу СУА	31
Maximillian Magun. Over-the-Counter Pain Medication: What Is the Difference	33
Віншування від Наталі Соневицької	33
Святослав Левицький. Лисичка і зимова рибалка	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Галина Мазепа. Різдво.

On the cover: Halyna Mazepa. Christmas.

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holoskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2016 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:
Тел.: (212) 533-4646
E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярійні години: вівторок, середа, четвер – 11 – 7

UNWLA / *Our Life*
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members
\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою
членської вкладки через відділ. Передплатникам
письмово нагадується про відновлення передплати.
Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member
annual dues, payable through the member's branch.
Subscribers are sent renewal letters.
Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

2016 – ЮВІЛЕЙНИЙ РІК МИЛОСЕРДЯ

«Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя».

Нагірна проповідь.

З 8 грудня 2015 по 26 жовтня 2016 року Папа Римський Франциск проголосив Ювілейним роком Милосердя. В давнину такі ювілейні роки відзначалися через кожні 50 років, протягом якого відпускалися всі борги тим, хто заборгував і ті, хто потрапив в боргове рабство, ставали знову вільними, злочинці отримували прощення. Відновлення цієї стародавньої традиції надзвичайно потрібне в наш час, час жорстокості, насильства, ненависті.

У війні добра із злом милосердя – це той щит, що може захистити людство від зла, бо в основі його лежить любов. Любов до ближнього спонукає прощати своєму ближньому його помилки, а не відповідати ненавистю та пімстою. Тим більше, коли людина просто помилилася, а не вчинила навмисний проступок, бо людям помилятися є властиво. Українська приказка каже: «Кінь на чотирьох ногах і той спотикається». А на запитання Апостола Петра, чи треба ближньому прощати до семи разів, Ісус Христос відповів: «Кажу тобі не сім разів, а сімдесят разів по сім». А ми, признаймося тихенько собі, що ми інколи навіть ненавмисну помилку ближнього можемо роздути до глобальної «трагедії».

Україна у вогні московської агресії. Ворог сіє смерть, намагаючись знищити український народ фізично і морально, страхом, ненавистю, підступною злобою, щоб викликати в нас ненависть один до одного і розділити нас, а потім поневолити. Використаймо Ювілейний рік Милосердя для примирення між собою, своїми ближніми, щоб стати одноставно на боротьбу з лютим ворогом до повної перемоги.

Початком Ювілейного року Милосердя є відкриття «Святих дверей», що для вірних означає особливий час і «надзвичайний шлях» до спасіння. Відкриваючи «Двері Божого Милосердя» собору Святого Юра у Львові, архієпископ Ігор (Возняк) зазначив: «У рік Божого милосердя, що від сьогодні проголошений Святішим Отцем Франциском, віддаймо цілковито усе наше життя у руки милостивого Бога, який швидко приймає добрий намір людини, щоб дарувати їй духовні борги. Кожний добрий батько готовий простити своїй

дитині найбільшу образу, а тим більше реально, коли це стосується безмірно милосердного Господа».

Ювілейний рік полягає у загальному прощенні, відпусті, доступному для всіх, у можливості відновити взаємини з Богом та з ближніми.

Апостол Павло, описуючи милосердя, підкреслив, що милосердя – це не якась одноразова дія або те, що ми віддаємо, але стан буття, стан серця, добрі почуття, які викликають дії, сповнені любов'ю. Милосердя очищає тих, хто його має. Крім цього, ми дізнаємося, що милосердя – це небесний дар, якого ми маємо прагнути і молитися про нього.

Коли у нас є милосердя, ми маємо бажання служити і допомагати іншим без жодної думки про похвалу чи зворотне служіння. Ми не чекаємо на доручення допомагати, оскільки це стає нашою суттю. Коли ми вирішуємо бути добрими, турботливими, щедрими, терплячими, безкорисливими, а також приймати інших такими, як вони є, і прощати їх, ми бачимо, що нас переповнює милосердя.

90-літня історія Союзу Українок Америки перепоვნена добрими милосердними ділами наших попередниць. Від початку заснування і до нинішніх днів союзнянки своїми пріоритетами вважають благодійну діяльність. Численні ріки жертвовності і милосердя наших союзнянок пливають на рідну землю хворим і немічним, дітям-сиротам, бабусям, пораненим воїнам, сім'ям новітніх Героїв України. Через Стипендійну Акцію СУА жіноцтво Америки допомогло здобути освіту тисячам українців по цілому світу.

В кожному числі журналу «Наше Життя» повідомляється про благодійну працю наших союзнянок через різні харитативні акції Союзу Українок Америки.

У Новому році бажаю вам, дорогі читачі, усіх земних благ та здатність чинити добро, бути милосердними до тих, хто вас оточує, приносити їм полегшення та спасіння, включаючи вашу власну сім'ю. Господь нагородить ваші зусилля успіхом.

*Лідія Служ,
головний редактор.*

Since the very beginning of the Maidan two years ago, the UNWLA has been supporting first the students, then the soldiers, and now the wounded and their families through generous gifts of humanitarian aid and moral support. Since the time when UNWLA members first saw the excitement and hope in the eyes of the Maidan participants and then the shock and pain in those very same eyes, our Social Welfare Chair (first Iryna Rudyk and then Lidia Bilous) and her committee as well as our nationwide membership have been working tirelessly to help Ukraine in its internal and international struggle towards democracy. However, the first official trip to Ukraine of a National Board representative and the first working visit with various officials and partners in our quest to lighten the burden of our fellow Ukrainians was in December of 2015. Please allow me to share the highlights of our December 3rd through December 13th trip to Kyiv and L'viv (President Marianna Zajac and Financial Secretary Vera Kushnir).

December 3rd Visit to the main Military Clinical Hospital in Kyiv together with Dr. Maria Furtak (UNWLA representative in Ukraine in the areas of Humanitarian Aid and Social Welfare). We visited about a dozen wounded soldiers, mostly volunteers, and their families. We also met with the "Volunteers' Hundred" organization.

Meeting with Dr. Ludmilla Porokhniak-Hanovska, President of the National Council of Women of Ukraine, and some of her membership as well as with Maria Savchenko, mother of imprisoned Nadia Savchenko.

December 4th We met with Dr. Ulana Suprun, Director of Humanitarian Initiatives for the World Congress in Ukraine to discuss possible project partnership.

We had meetings in the Parliamentary offices with Iehor Soboliev, Chair of the Committee on Preventing and Fighting Corruption; Mariia Ionova, Deputy Chair of the Committee on European Integration; and Iryna Lutsenko, member of the Committee on Human Rights. These visits gave us an idea about the general political land-

scape in Ukraine. It was clear that conducting major political reforms is still an uphill battle.

December 5th-6th Visit to Saints Peter & Paul Church in L'viv and Rev. Fr. Stepan Sus, Director of the Center for Military Chaplaincy, who has also helped establish chaplaincy programs for children living in orphanages. On Sunday, December 6th, the "National Armed Forces Day" was celebrated at the Church with many dignitaries in attendance.

It was very rewarding that both two-star General Pavlo Tkaczuk and Governor Synyutka of L'vivshchyna acknowledged the many contributions of the UNWLA during this trying time in Ukraine.

December 7th Visit to L'viv Military Hospital and distribution of monetary aid to the most needy wounded, especially those with spinal cord injuries.

We met with the U.S. doctors and nurses of the International Shriners Outreach Mission as well as with their Ukrainian partners on this first day of the mission. (Main reason for our trip to Ukraine). The mission was scheduled for Dec. 7-12 as the doctors prepared to examine 140 children (burn victims) at the L'viv Children's Regional Clinical Hospital (Okhmadyt) and prepared to select pediatric patients for surgery. A very well attended press conference was held on this opening day of the Clinic. (The UNWLA was instrumental in this historic medical mission as it funded the doctors' flights and stay in Ukraine as well the transport of needed medical supplies beforehand.) This mission was most successful as 37 children were operated on (entirely without charge to the parents) and 17 were evaluated to be brought to Shriners in Boston. The Ukrainian doctors worked side by side with the Americans and the cooperation was very rewarding. The UNWLA received much acknowledgement for partnering with the doctors to make this historical mission possible.

December 8th We participated in a Celebratory Mass and receptions on the occasion of the Ukrainian Catholic University's School of Theology receiving accreditation by the Vatican.

Meeting with Natalia Klymovska, UCU Vice Rector for Development and Communications, in order to discuss possible UNWLA contribution to the development of rehabilitation programs at UCU. Rehabilitation (physical and psychological) is a pressing need at this particular time.

UNWLA President Marianna Zajac with a wounded soldier and his mother – Military Hospital, Kyiv.

Marianna Zajac with Liudmyla Porokhniak, President of the National Council of Women of Ukraine and Maria Savchenko, mother of imprisoned Nadiya Savchenko.

Marianna Zajac wit Vera Kushnir and Dr. Ulana Suprun, Director of Humanitarian Initiatives of the Ukrainian World Congress.

Meeting with Yehor Soboliev, member of Parliament and Chair of the Committee on Prevention and Fighting Corruption.

Dr. Gennadiy Fuzaylov with children and parents who are waiting for their initial exam (International Shriners Outreach Clinic in L'viv).

Doctors from the Shriners Outreach Clinic in the operating room.

From L to R: Mykola Kuleba, Presidential appointee, children's rights; Dr. Gennadiy Fuzaylov, Shriners Hospital, leader of mission; Marianna Zajac, UNWLA President; Oleh Synyutka, Governor of L'viv Oblast; Bohdan Chechotka, Health Minister, L'viv Oblast.

December 9th Meeting with Rev. Fr. Zeleniuk, former dissident and a partner for Dr. Maria Furtak as she travels to visit Ukrainian soldiers in military hospitals. Fr. Zeleniuk offers spiritual support to the wounded.

Meeting with Paraskovia Dvorianyn, Deputy Chair of the Oblast Council of L'vivshchyna. This presented an opportunity to familiarize Ms. Dvorianyn with the extensive work of the UNWLA as one of her top priorities is improving the lives of people in her oblast.

December 10th Visit to Dzherelo, a children's rehabilitation center, whose vision is one in which children with disabilities in Ukraine are given the opportunity to realize their fullest potential, both physically and intellectually—in a society that accepts as well as respects their rights and appreciates their unique gifts. The UNWLA has supported this center in the past and continues to communicate with its leadership.

We met with Dr. Oleh Romanchuk, Director of UCU Institute of Mental Health, in order to discuss the Institute's plans to deal with post-traumatic stress syndrome and the returning military population and their families.

We attended the open lecture series within the UNWLA Women's Studies Lectureship at UCU. The lecture was very well-attended. We were able to witness the lectureship's growing success thanks to the determination and focus of coordinator Halyna Teslyuk.

December 11th Visit to Hospital #8 and Dr. Vasyl Savchyn with whom the UNWLA has been partnering for five years. Dr. Savchyn and the Assistant Director of the hospital, Dr. Oleh Stoyanovskyj, demonstrated the use of several pieces of medical equipment which were donated by Shriners and transported by the UNWLA. They also showed us the storage of medical supplies and materials received in the same manner for

the future use of the pediatric burn unit headed by Dr. Savchyn.

We attended the presentation of the UNWLA-sponsored documentary film, *Ms. Maydan*, within the framework of the UNWLA Women's Studies Lectureship at UCU.

Farewell dinner with the U.S. medical team and the Ukrainian medical support team at the home of Dr. Vasyl Savchyn. All those attending felt great pride and accomplishment after a grueling week of intense work. Congratulations to one and all!

December 12th At the invitation of Oreslava Chomyk, President of the National Women's League of Ukraine, we attended the annual National Board meeting. Prior to the official opening of the meeting, an interview was given to L'viv TV. At this conference, the UNWLA received certificates of appreciation from Archbishop Ihor Wozniak of the Ukrainian Greek Catholic Church and Patriarch Filaret of the Ukrainian Orthodox Church, Kyivan Patriarchate. In addition, the Director of the regional children's hospital also passed along his personal gratitude through President Oreslava Chomyk.

December 13th Departure from L'viv and flight back to the United States.

As you can read from the above summary, our trip was very busy, extremely interesting and rewarding. Many new contacts were made; new and possible initiatives were discussed. The UNWLA's profile has risen considerably—unfortunately, it is during a time of political uncertainty and human suffering in Ukraine. Each of our members should feel proud and hold her head high as we have formed a solid support system for our brethren in Ukraine.

Here's praying and hoping that 2016 brings happier times to Ukraine!

***I wish all of our readers much good health,
happiness in their personal lives,
and success in their organizational endeavors!
May God bless us and all Ukrainians!***

Від редакції: Українська версія і додаткові знімки будуть надруковані в лютому.

МАРІЯ ОСІНСЬКА ПОЛЯНСЬКА

(13 грудня 1938 – 4 грудня 2015 рр.)

З невимовним жалем і глибоким сумом сприйняли союзнянки вістку про відхід до Вічності нашої Посестри Марії Полянської, дочки Наталії (Стефанів) Осінської (родом із Коломиї) та Віктора Осінського (родом із Лубен Полтавських).

Союз Українок Америки втратив довголітню віддану Союзянку, члена Головної Управи СУА – референтку Стипендій, Почесну членку СУА та Почесну голову Округу СУА Нью Джерзі.

Виховувалась в українській патріотичній родині, де увібрала палку любов до всього українського і йшла по житті слідами своєї матері – Наталії Осінської Чапленко, Почесної членки Союзу Українок Америки.

Найвищу нагороду – звання Почесної членки СУА – наша організація надає кращим з кращих, найвідданішим союзнянкам, які внесли значний вклад в діяльність Союзу Українок Америки і в громадську працю української діаспори Америки. Саме такою була Марія Полянська.

Прибувши до Америки малою дівчинкою (1949 р.), вона до кінця свого життя (поки важка хвороба фізично не пододала їй) віддано і жертвовно працювала на користь української громади, зокрема, Пласту і Союзу Українок Америки.

Середню освіту Марія здобула у школі Art High School в Ньюарку, а відтак закінчила Бруклін Коледж. Була активною пластункою, а її мати – активною союзнянкою.

У 1964 році Марія виходить заміж за Богдана Полянського, родина проживає в Нью Джерзі. Подружжя Полянських виховали трьох дітей – Одарку (членку 98-го Відділу СУА), Богдана та Петра, які подарували батькам двох внуків та шістьох внучок.

У 1964 році Марія Полянська стає однією із засновниць молодечого 86-го Відділу СУА в Мейпелвуді, Н. Дж., в якому активно працювала на різних постах. А у 1988 році засновує 98-ий Відділ СУА, до якого належала до кінця життя. Обиралася головою Округної Управи Нью Джерзі (1992-1994 та 1998-2000 рр.).

З рани Округу Нью Джерзі брала активну участь у конвенціях СУА, NJ General Federation of Women's Clubs та у 1998 році у крайовій конвенції Генеральної Федерації Жіночих Клубів США в Нью Орлінс, Луїзіана. У роках 1981-1984 була членом Статуткової Комісії СУА. Від 1999 до 2005 року – член Управи Українського Музею в Нью Йорку. Була членом делегації СУА на Конгресах СКУ в 2003 та 2008 роках та Конгресах СФУЖО.

Від 1981 до 2002 року входила до складу Комісії Стипендій СУА. У 2002 р. на конвенції СУА обрана референткою стипендій Головної Управи СУА, яка включає Стипендійну Акцію СУА. На цьому посту віддано і жертвовно віддавала свій час, енергію, ентузіазм, силу і насагу 13 років. На цьому посту закінчила свій життєвий шлях. Завжди була горда зі своєї праці, (приєднала понад 400 жертводавців), бо вірила у важливу ціль цієї референтури: "освітою підняти рівень життя, зберегти та передати українську культурну спадщину наступним поколінням у США та поза їхніми межами". Завдяки невтомній праці Комісії Стипендій СУА на чолі з Покійною видано тисячі стипендій по різних куточках світу, де проживають українці. Завдяки цій праці вийшло чимало професійних священиків, юристів, науковців, а, головне, багато свідомих українців, які зуміли передати українську культурну спадщину своїм нащадкам. Вона їх всіх шанувала і гордилась ними. Не злічити всіх тих подяк, які пані Полянська отримала від вдячних стипендіатів СУА, найбільше останніми роками з України та Бразилії. Вона була вдячна за співпрацю з особами, які рекомендували та були відповідальні за стипендіатів у країнах їхнього проживання.

Ми є гордими, що Вона була однією з нас і високо оцінюємо її взірцеву працю на благо Союзу Українок Америки та України.

Члени Головної Управи СУА висловлюють глибоке і щире співчуття сестрі Анні Кравчук, Почесній голові СУА, чоловікові Богданові, дітям, внукам та ближчій і дальшій родині Покійної.

В день похорону св.п. Марії Полянської, 12 грудня відбулися поминальні Служби Божі в соборі Святого Юра у Львові і в Прудентополісі, Бразилія.

Наша світла пам'ять про бл. п. Марію Полянську нехай буде нев'яучим вінком на її могилі. А у її вічні сни нехай приходять червона калина з рідної України!

Маріянна Заяць, голова і члени Головної Управи СУА.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

«Шануючи минуле, працюймо на майбутнє!»

ВІДЗНАЧЕННЯ 90-ЛІТТЯ СУА та 80-ЛІТТЯ ОКРУГИ СУА ДЕТРОЙТУ

25 жовтня 2015 року в Українському Культурному Центрі м. Воррен, Мічиган, Округа СУА Детройту відзначала ювілеї 90-ліття діяльності СУА та 80-ліття праці Округи СУА Детройту.

Відкрила свято третя заступниця голови Округної Управи СУА, ведуча, Наталія Марушак. Союзняками та гостями були виконані Гімни – американський, український та Союзу Українок Америки.

Наталія Марушак представила достойних гостей: голову Союзу Українок Америки Маріянну Заяць, референтку Головної Управи для вільних членок Олю Мовчан-Новак, голову Округної Управи Округи СУА Детройту Віру Андрушків, Почесну голову Округи СУА Детройту Олену Лісківську, Почесну голову Округи СУА Детройту Квітку Іваницьку, Почесних членок Округи СУА Детройту: Орісю Лончину та Марсі Хом'як, Почесну голову Округи СУА Детройту Лїду Казевич, Почесних членок СУА: Лїду Колодчин, Рому Дигдало, Дарію Конюх, Миросю Бараник. Вона також

представила гостей свята з американського уряду – сенатора Деббі Стебенів, її асистента Мат Вільямс, члена ексекютиви Ради міжнародних відвідувачів Детройту Маріан Райх, представницю конгресмена Сандера Левіна Аманду Йорк.

Далі Н. Марушак надала слово голові Округної Управи СУА Вірі Андрушків, яка привітала всіх союзнячок та гостей, присутніх на святі. Вона сказала: «Переглядаючи історію всього світового жіночого руху та Союзу Українок Америки, цікаво було слідкувати за працею різних поколінь жінок, згуртованих в цих організаціях. Впродовж історії українські жінки розуміли важливість єдності. Вони завжди знаходили відповідні здібності, щоби вибороти своє місце в громадському житті та місце України на міжнародній арені. Всі були і є в захопленні від завзятості та наполегливості українських жінок. Їх ніщо не стримувало». В. Андрушків пригадала окремі випадки з історії жіночого руху, де жінки показали свою незламність і далекоглядність у тих справах, яким вони себе присвячували, особливо звернула увагу на багаторічну патріотичну працю союзнячок Детройту. Зокрема, вона подякувала Лїді Колодчин за придбання більше як чверть століття тому домівки СУА, яка тепер нам так добре допомагає в праці, пригадала, як над цим з нею працювали Рома Дигдало, св. п. Анастасія Вокер та інші жінки. В. Андрушків підкреслила, що сьогодні ми шануємо минуле і працюємо для майбутнього. Таким є наш девіз. Мусимо завтра приєднувати нових членок, щоб забезпечити майбутнє нашої організації. Ми повинні плекати українську культуру та передавати її наступному поколінню на славу Україні. Вона також сказала, що представники американського уряду підтримують українську громаду і Союз Українок Америки, особливо подякувала за допомогу конгресмена Сандера Левіна та сенатора Деббі Стебенів. Голова Округи Детройт звернула увагу на виставку ляльок в українських строях, виготовлену союзнячкою Оленою Папіж, та історії відділів і Округи, подані у фотовиставках в залі, та запросила всіх присутніх ознайомитися з ними по закінченню програми свята.

Підписи знімок на стор. 6

1. Гасло ювілею Округи СУА Детройт.
2. Маріянна Заяць, голова СУА.
3. Члени Ювілейного комітету.
4. Учасники сценки (зліва) 1-й ряд: Ірина Мельник, Марія Мішчанчук, Мирося Василік, Руслана Пронко, Наталія Мельниченко, Ірина Журавель, Таня Бедрус, Ольга Паліневич. 2-й ряд: Юля Танчик, Леся Лапшинська, Галя Тонієвич, Наталія Шморон.
5. Маріян Райх, член ексекютиви Ради міжнародних відвідувачів Детройту.
6. Наталка Марушак, ведуча.
7. Олена Папіж.
8. Емблема ювілею Округи СУА Детройт.
9. Віра Андрушків вручає грамоту проф. Асі Гумецькій.
10. Валентина Шайда, голова 129-го Відділу СУА.
11. Віра Андрушків вручає грамоту сенатору Деббі Стабенів.
12. Вокальний ансамбль 76-го Відділу СУА. Зліва направо: Ірина Свитка, Юля Танчик, Леся Лапшинська, Оля Яворська, Марія Рибчук, Таня Бедрус, Катя Ткачук, Галя Тонієвич, Наталія Шморон.
13. Учасники ювілейного бенкету.

Ведуча Н. Марущак оголосила про церемонію запалення свічок. Ця традиція символізує з'єднання союзниць в Округах та відділах по всій Америці. Першою до запалення свічки була запрошена голова СУА Маріянна Заяць від імені всіх членок СУА. Другу свічку запалила Почесна голова Округу СУА Детройту, почесна членка СУА, почесна членка Союзу Українок України Ліда Колодчин. Третю свічку запалила голова Детройтської Округу СУА Віра Андрушків.

Союзниць вшанували пам'ять членок, які відійшли у Вічність.

Перша заступниця голови Зірка Кларк-Зубар зачитала Молитву СУА, яку разом з нею повторювали всі союзниць.

До привітання була запрошена сенатор Деббі Стебенів, яка емоційно і радісно привітала союзниць з їхнім подвійним ювілеєм, сказала, що їй дуже сподобалася традиція запалювати свічки, а також подобається самовідданість українських жінок у праці для блага громади і України, подобалося те, як вони зберігають свою культуру і традиції, мову, пісні і музику та передають із покоління в покоління, як в теперішній час, коли виникла потреба допомагати Україні і українським воїнам, вони, українські жінки дуже активно включилися в цю акцію і зробили дуже багато, збираючи одяг і медицину, необхідну захисникам України в цей важкий час. Сенатор Деббі Стебенів сказала, що вона захоплюється силою духу, мужністю Надії Савченко і вважає її символом українського жіноцтва.

Відтак слово мала Маріан Райх, яка привітала присутніх від імені учасників програми «Відкритий Світ» та висловила своє захоплення тим, як союзниць підтримують свої звичаї, релігію, культуру, та подякувала їм за те, що вони допомагають програмі «Відкритий Світ». В. Андрушків відповіла Маріан Райх, що союзниць дуже радо співпрацюють з американською програмою «Відкритий світ», тому що можуть розповісти і показати гостям цієї програми багато цікавого з того, що є в Союзі Українок та в українській громаді.

Отець декан Володимир Петрів промовив молитву для успіху праці союзниць, для слави українського народу та для благословення їжі перед обідом. Під час обіду на фортепіано пригравали Ірина Свитка та Марія Голіян. По обіді всі гості ювілейного бенкету заспівали союзницям «Многая літа».

Для головної доповіді була запрошена голова СУА Маріянна Заяць. Вона привітала всіх присутніх з ювілеями Союзу Українок

Америци та Союзниць Детройтської Округи. Далі Маріянна Заяць пригадала героїчну історію діяльності СУА протягом 90 років, а також створення та працю жінок Округу СУА Детройту, як цей союз жінок українського походження був заснований, які причини цьому послужили, як діяли жінки в різних історичних обставинах, під час воєн, під час голодомору в Україні, спричиненого московською владою, як успішно боролися за визволення політичних в'язнів з московських тюрем. Вже чотири еміграційні хвилі українців прилинули на американську землю і кожна хвиля додавала нових творчих особистостей, які вносили свій вклад у працю СУА. Вони демонстрували в усі часи свою присвяту українській громаді та Україні, патріотизм, відданість, співчуття, симпатію, товариськість і бажання зробити навколишній світ кращим, вони тримали і тримають тісний контакт з Україною, зорганізовуючи допомогу скрізь, де це найбільш потрібно. СУА завжди готова діяти для українського серця, української душі і української культури. Закінчила свою промову Маріянна Заяць рядками поезії Лесі Українки: «За правду, браття, єднаймося щиро, єдиний маєм правий шлях, єдина праця всім має віру, єдиним серцем у грудях».

М. Заяць вручила Грамоту від Головної Управи СУА на честь 80-ліття діяльності Округу СУА Детройту голові Округу СУА Детройту Вірі Андрушків.

Сценку «Подорож в історію СУА», яку опрацювали Валентина Шайда, Леся Міщанчук та Руслана Проонко, показали членки 129-го Відділу за участю вокального ансамблю «Вишиванка» 76-го Відділу, підготовленого музичним керівником Іриною Свиткою. Вони відобразили в живих картинах кілька важливих подій з минулого Округу СУА Детройту, граючи ролі своїх попередниць – союзниць минулих десятиліть, їхні справи, розмови та постанови на сходинах, які привели до успіхів. Під час відкриття історичної сторінки боротьби членок СУА за висвітлення перед світом злочину комуністичної влади СРСР – голодомору в Україні всі присутні встали, вшановуючи пам'ять мільйонів згаслих від штучного голоду, заповідяного ворогами українського народу, наших співвітчизників.

Вокальний ансамбль 76-го відділу «Вишиванка» акапельно виконав дві українські пісні «Вишиванка» та «Зажирились галичанки».

«Шануючи минуле, працюймо на майбутнє!» таким закликком закінчили союзниць художню програму вечора.

Віра Андрушків та Маріянна Заяць вручили грамоту професору Асі Гумецькій за довголітню працю в Союзі Українок та в громаді. Було надане Почесне Головство Округи Детройт Ірені Петріні та Ліді Яхницькій. Почесне Членство Округи Детройт було надане Ганні Білінській, Каті Кізими, Христині Панасюк, Марусі Зарицькій-Червіовській та Юлії Стойко. Признання за віддану працю надано: Дарії Конюх, Ромі Дигдало, Тамарі Петрашук, Ірині Журавель та Ірині Мельник, за збереження української культури та духовності – Олені Папіж, Оксані Позі, Оксані Маланчук, Руті Шамрай, Барбарі Карсон, Лідії Гулавській, Наталії Марущак, Валентині Шайді, Тані Бедрус, Уляні Кушнір, за віддану працю в адміністрації домівки – Галі Турнер, за віддану працю в гуманітарній сфері – Лідії Таращук, за жертвний вклад в пам'ять покійної активної союзьки Катерини Хом'як – Марселіні Хом'як.

Молитву на закриття свята провели о. Маріо Дацишин, ЧСВВ, та о. Василь Шайда.

А в понеділок, 26 жовтня 2015 року, актив союзьнок зібрався в домівці на зустріч з головою СУА Маріянною Заяць, яка розповіла багато цікавого про працю Головної Управи СУА та всієї організації, про допомогу Україні в цей важкий час, про підтримку воїнів, захисників Української Держави і їхніх родин та про інші важливі справи, якими займається Союз Українок Америки.

Відзначення ювілею кличе союзьнок до праці в майбутньому, до приєднання нових членок, жінок, які прибули до США з України та тут народжених молодих жінок українського походження до праці для української громади та України.

Многая літа вам, союзьнки Америки!

Ніна Василькевич.

UNWLA DETROIT REGIONAL COUNCIL CELEBRATES DUAL ANNIVERSARIES

On October 17, 2015, the UNWLA, the largest and oldest Ukrainian women's volunteer service organization in the United States, celebrated its 90th anniversary in New York City. One week later, the first Regional Council established in 1935 in Detroit, Michigan, followed up with the festivities commemorating both the 90th National and 80th Detroit Regional anniversaries.

On October 25, 2015, at the Ukrainian Cultural Center, harnessing its current membership of 200 representing eleven branches, amidst dignitaries and invited guests, the Detroit Regional Council gathered to celebrate this momentous occasion. Under the banner of **"Honoring the Past, Working for the Future"** the stage was set to acknowledge the organization's and its affiliate's years of dedicated volunteer work toward preserving our Ukrainian identity, culture, and heritage.

The evening began with the welcoming remarks made by the mistress of ceremony, Natalie Maruszczak, 3rd Vice President of the Detroit Regional Council. Branch 76 members with its President Tetyana Bedrus then led the audience in singing the American, Ukrainian, and UNWLA anthems, accompanied on the piano by member Iryna Svytka. Ms. Maruszczak then introduced Vera Andrushkiw, Detroit Regional Council President, who welcomed our honored guests, UNWLA President Marianna Zajac, U.S. Senator

Debbie Stabenow, D-Michigan, Amanda York, representative from the office of U.S. Congressman Sander Levin, and Marion Reich, Executive Director of the International Visitors Council of Detroit.

While it is impossible to touch on everything that occurred during these 90/80 years, we can focus on the organization's motivation, mission, and goals. In her introductory remarks, Vera Andrushkiw explained that the motivation for the formation of the UNWLA was the direct result of "the exclusion of the National Council of Ukraine from the International Council of Women at its General Assembly in Washington, D.C., in May 1925." She went on to say that the organization "had always given voice to the voiceless," which continues to be its mission to this day. She further underscored that the goals of the organization remain the same—"promoting the education of children, preserving cultural heritage, fighting for human rights, and providing charitable support in response to various disasters and social needs." With such lofty goals, the UNWLA and 11 branches of the Detroit Regional Council have a challenging agenda to work on, given the current situation in Ukraine in which thousands of persons have been displaced by the war.

Ms. Maruszczak then introduced the ceremonial lighting of candles that symbolized the unity between the UNWLA National Board and

the Detroit Regional Council. UNWLA President Marianna Zajac lit the first candle honoring all the UNWLA members. The second candle was lit by Lida Kolodchin, UNWLA Honorary Member and Honorary President of the Detroit Regional Council—for all UNWLA Honorary Members. Vera Andrushkiw, President of the Regional Council, lit the third candle for deceased members. With this moving tribute we were all united, past and present. To complete this ceremony, Zirka Clark-Zubar, 1st Vice President of the Detroit Regional Council, led the gathering in the UNWLA prayer.

We were elated to hear from our honored guest, the Honorable Debbie Stabenow, and grateful for her continued support of Ukraine in its fight for a democratic European future. U.S. Senator Stabenow acknowledged the contributions of the Ukrainian people by bringing diversity and a rich cultural heritage to Michigan. She thanked the Ukrainian women for organizing and being a source of strength and ingenuity to the community. Representing U.S. Congressman Sander Levin, who spearheaded the formation of the Ukrainian Caucus in Congress, and has continuously advocated for the release of the imprisoned Ukrainian pilot Nadiya Savchenko, Ms. Amanda York expressed continued support. Ms. Marion Reich representing the International Visitors Council of Detroit thanked the Detroit Regional Council for hosting the visiting educators from Ukraine in a week-long program of events and activities. She presented the Detroit Regional Council with a plaque of recognition for our involvement in the “Open World” project.

After the blessing delivered by Reverend Deacon Volodymyr Petriv, the mistress of ceremony drew the attendees’ attention to the displays alongside one entire wall of the banquet hall. Display boards depicting the projects undertaken and achievements attained by the Detroit Regional Council and its branches were exhibited for everyone’s perusal. Just stopping to take in the many photos, articles, and artifacts of the Regional Council alone is phenomenal, and when multiplied by the eleven Branches, one can envision how very busy and dedicated our members have been throughout the years.

A display of dolls in historically accurate costumes from every region of Ukraine was showcased by Branch 81 member, Olena Papisz. A life-long project of hers, these dolls have been exhibited at various festivals and events throughout the years propagating the beauty of our heritage. Her latest additions to the collection were two dolls—one depicting a Ukrainian modern day female

soldier and the other representing the wrongfully imprisoned Ukrainian pilot, Nadiya Savchenko.

During dinner we had the pleasure of viewing a PowerPoint presentation, prepared by Nusha Macielinska, Organizational Chair and member of Branch 96, of members in various events and just enjoying each other’s company depicting “camaraderie and teamwork in action.” Musical performances during the meal were provided by members Iryna Svytka, Branch 76, and Maria Holian, President of Branch 81.

The keynote speaker for the event was UNWLA President Marianna Zajac, who congratulated our pioneers in the formation of the Detroit Regional Council, 80 years ago, because they understood the value, potential, and power in working through a united and structured Ukrainian women’s organization. A historical re-enactment of the Detroit Regional Council’s development, growth, and achievements were presented by Branches 129 and 76 members under the direction of Presidents Valentina Shayda and Tetyana Bedrus, respectively. In a dramatic presentation of four vignettes, they represented the UNWLA founding members and other activists of the Regional Council throughout the years. Poetry and songs were beautifully delivered by the Branch 76 vocal ensemble “Vyshyvanka”—so appropriately named in view of the identical, stylish Ukrainian blouses worn by the participants.

It is important to recognize at these events members who excelled in their voluntary hard work, by contributing hours of their leadership, time, and talents. Marianna Zajac and Vera Andrushkiw presented certificates of recognition, prepared by Nusha Macielinska, to many members, but three received special awards. The first to be honored was **Professor Emerita Assya K. Humesky, Ph.D.**, a member of Branch 50 in Ann Arbor, who as the second inductee to the Michigan Ukrainian-American Women’s Hall of Fame was presented with the “**Lifetime Achievement Award**” by the UNWLA Detroit Regional Council. Two members, **Lydia Jachnycky** and **Irene Petrina**, both members of Branch 96, were awarded **Honorary Presidents of the Detroit Okruha** for their years of valued leadership and service.

Although the program officially came to an end with the benediction by Rev. Father Mario Dacechen, OSBM and Rev. Father Vasyl Shayda, the festive mood of the members continued well into the evening with an afterglow gathering at the home of *Okruha* President, Vera Andrushkiw. In a relaxed atmosphere we enjoyed the company of our dear guest Marianna Zajac and had the op-

portunity to share our views and ask questions.

The following day, on Monday, members gathered at the Domivka for a luncheon hosted by Branch 50 of Ann Arbor. A PowerPoint presentation by President Zajac gave everyone the opportunity to view the behind-the-scenes work of the UNWLA National Board. Marianna Zajac was

presented with a small gift as a token of our appreciation for attending our special event. We all left in an uplifted mood, feeling great pride in being members of such a wonderful organization.

*Catherine Kizyma,
English Press, UNWLA Detroit Regional Council*

OHIO REGIONAL COUNCIL CELEBRATES THE UNWLA'S 90th ANNIVERSARY

At the celebration of the 90th anniversary of the UNWLA by the Ohio Regional Council.

On Sunday, October 11, 2015, the Ohio Regional Council held its celebration marking the 90th Anniversary of the Ukrainian National Women's League of America at Pokrova Ukrainian Greek Catholic Church in Parma, Ohio.

Guests entering the festively decorated hall to sounds of bandura music had the opportunity to view a photo presentation of UNWLA members' accomplishments and also archival materials from each of the Regional Council's three branches—while enjoying a delicious array of appetizers.

Mistress of ceremonies, Liliya Luzhanska, President of Branch 130, invited Very Reverend Canon Mykhaylo Drozdovsky, pastor of Pokrova Church, to open the celebration with a prayer. The traditional lighting of three candles followed the UNWLA prayer and the singing of the UNWLA anthem.

Theodozia Krislaty, President of the Ohio Regional Council, welcomed those present and thanked them for their support of the UNWLA over the years.

The keynote speaker of the event was Doctor Professor Renata Holod, Board President of the Ukrainian Museum in New York. Through her PowerPoint presentation, those in attendance were introduced to one of the UNWLA's most valuable accomplishments—the Ukrainian Museum in New York. Professor Holod stressed the importance of maintaining the Museum and its exhibits at the highest of levels, so as to keep it competitive with other renowned museums.

The artistic program included a performance by children of the *svitlychka* that is under the direction of Branch 130. The group of almost 50 smiling cherubic faces dressed in *vyshyvanky* was greeted with loud applause as it entertained the audience with song and dance.

Several vocal selections by soloist Julia Hulenko accompanied by pianist Natalia Boyechko were included in the program.

At the conclusion of the musical program, Olha Demianchuk and Daria Fedoriw, members of Branch 12, presented certificates to those who have been active in the organization for over 40

years. Certificates were awarded to Lucia Hryciw, Larissa Muzyczka, Iryna Dubas, Stefania Balahutrak, Anna Kilarisky, Nadia Deychakiwsky, Luba Darmochwal, Olha Demianchuk, Lydia Vyrsta, Pat Krutyholowa, Iwanna Szkarupa, Iryna Krisa, Daria Fedoriw, Olena Chmilak, and Maria Grab-sky.

At the conclusion of the program, guests were treated to a wide variety of homemade pastries prepared by UNWLA members as they anxiously awaited the raffle, which included lovely gift baskets and Ukrainian artifacts.

It was quite uplifting to see so many young women attending the 90th anniversary celebration. Hopefully, they were inspired to join the ranks of the UNWLA and continue the legacy of our organization into the future.

In support of the UNWLA Scholarship Fund, a portion of the monies raised during the celebration will be used to sponsor a student in Ukraine.

Olya Kalushka
Branch 12 member

First grade class with Halyna Keller (sitting), (from left) Dana Yudina, teacher Olha Mykhaylyuk with assistant Olya Pytak.

Photo by Vera Pryszlak

THE JOY OF GIVING—KIDS HELPING KIDS CHRISTMAS PROJECT

by Petrusia Sawchak

The Philadelphia Regional Council (*Okruha*) of the Ukrainian National Women's League of America and the Ukrainian Heritage School, both located in the Ukrainian Educational and Cultural Center (UECC), have jointly initiated a humanitarian project to aid children of the fallen soldiers who have perished during the ongoing battle against Russian invaders in eastern Ukraine.

"We wanted to do something during Christmas time that would bring a little sunshine and happiness into the lives of these children, many of whom are now orphans, as a result of the fighting in Ukraine," said Halyna Keller, member of the Philadelphia Regional Council. She added, "We wanted every child to get a Christmas gift."

Danna Yudina, Social Welfare Chair of the Philadelphia *Okruha*, traveled to Ukraine to identify the children who would benefit most from this program. She visited 41 children, ages five months to 19 years, from different parts of Ukraine, who were affected by the Maidan. She talked with them and their mothers, and took photos.

She told the moving story of one little boy, Matviyko, who was born on the day his father was buried. His mother Luba is now a devastated widow with five children. Another story was about Mykhaylyk, whose father perished during battle and mother died of throat cancer a month later. He is now being cared for by his grandparents.

"Every child has his or her own heartrending story. I felt I had to go home to organize a way to help these poor victims—a way to make them feel loved and not forgotten," said Danna Yudina.

Ms. Keller and Ms. Yudina contacted Olha Kostiv, principal of the Ukrainian Heritage School, and Vera Pryszlak, PTA President, to present the project. Both were overwhelmingly in favor of it and quickly prepared a way to implement it. It was decided that each classroom, K-12, (total of 17) would adopt a boy and girl (ages comparable to the class). In addition, Svitlychka took two infants and two toddlers. Branch 91 of the UNWLA "adopted" one boy, and the Philadelphia Regional Council took the last two.

The children from the Ukrainian Heritage School were excited to help their “brothers and sisters” in Ukraine. Collections began on October 28 through November 21. The *Okruha* room at the UECC was inundated with packages of goods for the children. The items that were collected included warm clothing, toys such as dolls, Legos, and Hot Wheels, as well as toiletries, school supplies, candy, etc. When news of this was posted on the Ukrainian Heritage School website, an anonymous benefactor donated \$1,000 for mailing costs.

Ms. Keller said, “The response to the project has been overwhelming. I knew we would get a generous participation from our community, but I never anticipated the amount of thoughtfulness and the incredible generosity of our students and community. I hope this will make this Christmas season a bit easier and a little nicer for these children who have been through so much.”

The project should enable the children to receive their Christmas gifts on time. Not only will

Children in Ukraine helped by the Kids Helping Kids Project. Photos by Dana Yudina

the children in Ukraine benefit from this act of kindness, but the children in America will feel the joy of giving.

*Branch 113 members at the 90th Anniversary CYA.
Back row, standing, from left to right - Alla Leshko, Aurelia Hrab, Marta Lewicky, Daria Mehrle, Ala Nowicky, Oksana Bazylevsky, Ulana Kebalo-George, Larisa Shevchenko, Patricia Bodnar McGarrigle, Lidia Bilous.
Front row sitting, from left to right - Maryanna Hoydysh, Halya Odulak, Luba Firchuk, Ilona Sochytsky, President.*

Photo credit - Richard McGarrigle

ACTIVITIES OF BRANCH 56, NORTH PORT, FLORIDA

What stands out about our branch is the fact that it has 95 members, which makes Branch 56 the largest one in the UNWLA. Years ago, a decision was made not to create additional branches, but rather to grow by adding new members to the existing one; this made it easier to continue the organization's wonderful traditional work with an infusion of new ideas and leadership, which keeps our branch vibrant. Our branch is truly a tapestry where the colorful threads that weave in and out creating beautiful patterns and designs are our devoted and talented members. We all respect, support, and learn from each other regardless of the task in hand. Our varied activities and events bring meaning to our lives, laughter to our souls, and yes, at times tears. Though many of us are retired, because of the steady influx of Ukrainians from various states we are flush with new members.

The most demanding position in any organization is the president's, and our very capable Ann-Marie Susla is truly an example of a devoted leader. Her understanding, encouragement, immense patience, and, above all, her kind heart keep bringing out the best in our members. The next most challenging post is the Cultural Affairs Representative—occupied by Oksana Lew. On a monthly basis she educates, informs, inspires, and entertains us with programs that we all look forward to.

During our spring meeting, Oksana set the mood for Easter with a reflective poem, "Christ Has Risen," by Leonid Hlibov. Easter traditions were highlighted: Christyna Sheldon spoke about our *hahilky* and their blend of pagan symbolism with our Christian traditions. Through these simple yet exquisite ritual songs and accompanying dance steps, we joyously welcome the rebirth of spring, and celebrate Christ's Resurrection. Another favorite tradition is the writing of *pysanky*, and Tania Silecky, who is a master of this art form, spoke of their symbolism and great popularity, even with non-Ukrainians. We concluded with our 2nd Vice President Lesia Popel's beautiful recitation of Taras Shevchenko's poem "On Easter Day."

Our American neighbors are familiar with our Ukrainian community for many reasons. For example, our month-long poignant Easter displays organized by our Art/Museum Representatives Katya Steciuk and Tania Silecky are exhibited not only in North Port, but also in Venice, Englewood, and two Sarasota libraries—all thanks to Katya's vision of expanding this program. Mem-

bers who helped in this project are Oksana Lew, Roma Guran, Irena Radzykewycz, Roxolana Yarymovych, Myroslava Futey, and Chrystia Stecyk. We also appreciate the contributions of non-members who shared crafts from their extensive collections and helped with setup, as did Irene Copie and Adrian Lazor. In addition, Tania and Irene have given demonstrations in the art of writing *pysanky* at the libraries and at the Emeritus Assistant Living Community. The feedback is always superlative and the public looks forward to our exhibits every year. In December, Slava Stefanyshyn is known for her displays at the North Port Library, for they are always a feast for the eyes. Also at this library, we continue participating in "Christmas in the 1800s" by helping children create the traditional Ukrainian ornament of a spider on a golden web while telling them the charming background legend. Nadia Belej, who prepared the kits for this activity in the last two years, gets help from other members during the event.

Neonillia Lechman and Dr. Vira Bodnaruk, our Public Relations Representatives, reach out by educating the American community about Ukrainian history and major current events. They fulfill their primary function by constantly keeping our legislators abreast of crucial Ukrainian issues through letters and meetings with them. At North Port High School, via lectures with videos, they effectively teach students about the Ukrainian Holodomor. In Sarasota and Venice, month-long library displays present a variety of informative sources on this tragedy. This work, which has been ongoing for many years, is an indispensable step in bringing this horrendous act of genocide by forced famine into the public arena, exposing Russia's propaganda in justifying and even denying this historical fact. Our branch also participated in the observance of Earth Day at Oscar Scherer State Park with the exhibit "Chornobyl Nuclear Disaster."

Our lives are constantly enriched when we help others. Our branch's generosity and charitable work is described in a wonderful article in the July-August issue of *Our Life* by Halyna Lysnyczyi. This year, through Lidia Bilous, the UNWLA's Social Welfare Chair who heads the War Victims Fund, we adopted a family in Ukraine. Since then Lidia Bilous and Dr. Vira Bodnaruk have each also adopted a family, and we encourage more members to follow this wonderful example.

*Our Special Seniors
(Branch 56).*

Photos by Chrystyna Czajkowskyj

In a two-part program in May, we honored our remarkable group of UNWLA Honorary Members (Lidia Bilous, Maria Nawarynsky, Iwanna Martynetz, and Orysia Swystun) and Branch 56 Honorary Members (Iwanna Holowaty, Lubow Ingram, Nadia Iwanczuk, and Slawa Maluk). At the celebration, Oksana Lew read a short account of each honoree's dedicated work in the UNWLA and emphasized how proud we are to have them among us. We also honored nonagenarians Bohdanna Bilowchtchuk, Maria Bojduj, Iwanna Holowaty, Iwanna Martynetz, Halyna Petryshyn, Maria Rejnarowycz, Wira Rowenko, and Stefania Szandra. After celebrating with heartfelt congratulations, songs, flowers, and the singing of "Many Happy Years" (*Mnohaya lita*), we listened to a beautifully recited poem by Nadia Iwanchuk. The celebrants were asked to share events and experiences that helped them get to this stage in life; they spoke of faith in God, positive thinking, and inspiring moments which revealed their strong character and values. Some emphasized exercise, such as swimming and walking. One wise honoree who is often asked to share her secret of longevity and zest for life confessed that an occasional shot of good cognac helped—but always with a friend, never alone! On that high note, the meeting ended with group photos and a delicious lunch.

The Celebration of Heroines (Свято Героїнь) is dedicated to remembering and honoring our past and present heroines. Our inductee this year, a person imprisoned in

Russia, whose name is synonymous with the unbroken spirit of Ukraine in its battle for freedom, was Nadia Sawchenko. Dr. Vira Bodnaruk presented an account of Nadia's heart-wrenching story, including her grueling 82 days of fasting and her continued imprisonment in Russia on trumped up charges. Our members, as thousands of other Ukrainians, wrote fervent letters and signed petitions to help her cause.

Our branch celebrated this year's 90th anniversary of the UNWLA with an informative presentation by Roxolana Yarymovych, who spoke about how our organization evolved and flourished through the years. The full presentation appeared in the November issue and describes the magnificent accomplishments of our organization's many goals.

On October 29th we took time out for a fun event—our annual picnic at a delightful location next to Venice Beach. Under a spacious pavilion, half the columns were decorated with tall silk sunflower stalks mounted on blue wood panels, thanks to Yara Litosch, who ran this year's event. Ukrainian background music set the tone for mingling with friends or meeting new ones. After our president welcomed all the guests from near

Carolers Among Us (Branch 56).

and far and Father Fatenko blessed our gathering, a savory buffet lunch was served, for which we received many compliments. Guests enjoyed playing bingo and won a variety of wonderful prizes donated by members. The event's entertainment featured humorous *kolomyiky*, which were a big hit, as they referred to groups and people in our community. Guests participated by singing the chorus with the accompaniment of percussion instruments, which were distributed throughout the group. Other cheerful songs and sing-alongs followed to end a successful picnic, which helped replenish funds needed for our branch's many activities.

The above activities were in addition to our participation in two church bazaars and to our yearly events, such as the *Vechornytsi* and the Christmas Party, during which the branch choir entertained guests with their melodious voices under the direction of Lubow Ingram. All of this has earned our women great respect. We have a tremendous positive impact in our community as well as in Ukraine, and through this work, members can channel their commitment, energy, loyalty, and love for all things Ukrainian. The magic formula can be described in a very simple way—when hearts and minds align, many things are possible!

*Yara Litosch,
Branch 56 Press Secretary*

ШИРШІ СХОДИНИ 56-ГО ВІДДІЛУ СУА, ПОРТ ПОРТ, ФЛОРИДА, ПРИСВЯЧЕНІ ТРАГІЧНІЙ ДАТІ

Зліва: Оля Гроть, Ляриса Шпон, Оксана Лев, Віра Боднарук, Галя Лісничка.

56-ий Відділ Союзу Українок Америки в Норт Порті, Флорида, 3 листопада 2015 року, провів свої ширші сходи, головною темою яких було вшанування пам'яті жертв Голодомору в Україні в минулому столітті. Це пережиття з року в рік залишається в серцях українців, 1932-1933 років ніколи не будуть забуті як найчорніші роки в історії нашого народу під час советсько-російського панування в Україні в ХХ столітті. Серце кожного українця тремтить гнівом і болем у ці дні, запалюючи свічку пам'яті за передчасно загиблими мільйонами маленьких і дорослих співвітчизників.

У залі української православної церкви Св. Андрія союзницями була підготовлена атрибутика для відзначення сумної дати. Відбулася молитва, а опісля культурно-освітня

референтка відділу п-ні Оксана Лев запросила до запалення поминальних свічок Почесних членок СУА пань Марію Наваринську, Іванку Мартинець, Орісю Свистун і Лідію Білоус.

Хвилина мовчання, хвилина жалю...

Союзнянки підготували відповідний до дати монтаж, провадила ним пані Віра Боднарук, розповідаючи про трагічні події, впереміш з деклямаціями, які озвучували п-ні Оля Гроть, Ляриса Шпон та Галя Лісничка. Творчі переживання поетів збуджували в серцях присутніх гордість і впевненість у завтрашньому дні нашого народу, в його непереможній силі:

*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Поцезнуть всі перевертні й прибудди,
І орди завойовників-заброд!*

Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!

Вдивляючись у трагічне для нашого народу ХХ століття крізь призму болю не менш трагічного українського поета Василя Симоненка, серце плаче сльозами вдячності за його відвагу, помимо великого таланту, пишучи такі пророчі слова.

Багато змінилося в Україні від часу, коли були написані повищі рядки, сталося багато хороших змін, українці будують свою державу, відроджують і прославляють імена своїх героїв – борців за незалежність. Та мирного неба над нашою рідною землею ще нема.

Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Громотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.

Громотить! Бо "байстрюки катів осатанілих" все ще намагаються змінити хід української історії на користь ворога, захлинаючись у крові невинних людей у східній Україні. Але перемога прийде, бо:

Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!

...Багато думок збудили ці сходи, багато суму привернули, багато надій зродили, багато впевненості додали. Молоді лави українських патріотів стали до оборони рідних східних земель від російських загарбників – з іменем України вмирають і в її імені живуть...

Коротка програма закінчилась піснею «Пливе кача...»

Після подяки для всіх учасників програми, голова Відділу п-ні Анна-Марія Сусла

Віра Боднарук і Неля Лехман біля виставлених книжок про Голодомор в бібліотеці м. Веніс.

повернулася до біжучих справ, яких було чимало, бо попереду День Подяки і Святе Різдво. На закінчення сходи відспівали Многоліття всім членкам, які народилися у листопаді.

Для відвідувачів публічних бібліотек в містах Сарасота та Веніс референтки зовнішніх зв'язків 56-го Відділу США Неля Лехман і Віра Боднарук підготували виставку книжок, журналів, летючок і жетонів про Голодомор. Ці виставки триватимуть два тижні в листопаді в Сарасоті і цілий місяць листопад у Венісі. Також зроблено старання Нелею Лехман, щоб дати лекції про Голодомор для студентів середніх шкіл (high school) у Венісі і Норт Порті.

В останню неділю листопада старанням Громадського Комітету Західно-Південної Флориди буде відслужена соборна панахида за душі померлих з Голоду 1932-33 рр. в церкві входу в Храм Пресвятої Богородиці.

Вічна пам'ять жертвам Голодомору!

*Любов Часто,
пресова референтка 56-го Відділу США
та Віра Боднарук, референтка зовнішніх зв'язків 56-го Відділу США.*

КОЛЯДКА

Як Ісус родився,
То не мав кожушка,
Не мав чобіт ні шапчини,
Змерз у ноги і у вушка.

Як прибігли діти,
Кожух йому дали
І в чобітки, і в шапчину
Ісусика вбрали.

Заграли, заграли,
Стали відходити.
Чи дозволиш, Божа Мати,
Ісуса просити?

Ісусе маленький
Межи пастушками,
Даруй щастя, даруй долю
Для тата і мами.

Ісусе маленький
На пахучім сніні,
Даруй щастя, даруй долю
Нашій рідній Україні.

Надіслав Петро Грицик з Нью Йорку. Цю колядку чув від своєї бабці Анастасії-Констанци (1885 року народження), яку співали українські діти в Польщі.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ НАТАЛІЇ КОБРИНСЬКОЇ

Літературно-мистецький вечір – 64-й Відділ СУА, Нью Йорк

Сучасне завжди стоїть на дорозі, що сполучає минуле і майбутнє. Життя – це завжди сплетіння подій у трьохвимірній системі координат, назва яким Минуле, Сучасне і Майбутнє. Якщо наш душевний стан згармонує з часом, то ми обов'язково одночасно відчуємо себе частинкою минувшини, усвідомимо повноту сьогодення та зануримося у непізнане майбуття. І в цьому нема дивини (якщо нею не вважати власне нашу здатність відчувати час). Бо нічого не минає безслідно і сучасність неодмінно приховує в собі відблиски минулого. Усе залежить від наших бажання і здатності побачити, відчутти, осмислити і, відтак, пов'язати наше минуле із сучасним та мудро вилести їх у майбутнє. Пам'ятаючи минуле, ми не тільки «укорінюємося» на теренах сьогодення, але вибудовуємо матеріально-духовний шлях у завтрашній день. А ще ідентифікуємо, виокремлюємо в бурхливому вирі життя самих себе – незаперечно справжніх і реально неповторних.

Ми всі походимо з багатьох куточків України, а обставини, що описують наше життя, є надзвичайно різноманітними. Але усіх нас об'єднує любов до України, повага до її величних синів і дочок, бажання пізнати і зрозуміти минуле та будувати світле майбутнє.

Мудрість і краса глибинного бачення часу, коли доля кожного з нас перепліталася з долею однієї з достойних дочок України, минуле доповнювало сучасне і проектувалося у майбутнє, яскраво проявлені у творчому вечорі, присвяченому 160-ій річниці від дня народження визначної громадської діячки і письменниці Наталії Кобринської. Його організували і провели союзнянки 64-го Відділу СУА, що здавна славиться особливим ставленням та поцінуванням культурно-мистецької та музичної спадщини українського народу.

З особливою чутливістю, заглиблюючись у найдрібніші, але дуже важливі деталі, учасники театральнo-мистецької композиції ознайомили присутніх з життям Наталії Кобринської. Лідія Слиж, голова 64-го Відділу і одна з ініціаторок проведення вечора пам'яті,

Зліва: Ларися Зелик, Леся Тополя, Наталка Соневицька, Алла Куцевич.

розповіла про неоціненні заслуги письменниці Кобринської як зачинательки феміністичного руху в Україні, яка сама творила і надихала інших на працю в царині письменництва. Так, її особистий вклад заохотив до праці Анну Павлик, Ольгу Кобилянську, Клементину Попович та багатьох інших талановитих українок. Вона створила першу українську жіночу організацію, а випущений нею та Оленою Пчілкою (матір'ю лесі Українки) альманах «Перший вінок» заклав основи розвитку жіночих часописів, що редагували та видавали самі жінки.

Наталя Соневицька, ведуча вечора, проникнувшись настроями і відчуттями Кобринської, повідала нам про життєвий і творчий шлях письменниці. Натхненно і неймовірно чутливо розповіла вона, як Кобринська писала, як разом з іншими інтелігентними та освіченими жінками домагалися для себе ширших прав, шукали нові точки прикладання власних сил, зокрема, інтелектуальних і творчих. Вийти за домашній поріг, розімкнути зачароване коло чотирьох «К» (kinder, Küche, kirche, klieder – діти, кухня, кірха, сукня), отримати право на професію, на університетську освіту, – це прагнення стало суттю феміністичного руху в Україні, у витоків якого заслужено стоїть Наталя Кобринська.

Про народження Кобринської як письменниці, її непересічний талант відчувати час і впрощуватися в долю своїх літературних героїв, про ролі і участь у її житті Терлецького гості довідалися з уст Лесі Тополя, що в літературно-

Учасники вечора
пам'яті Наталії
Кобринської.

Світлив
Любомир Зелик.

музичній композиції блискуче зіграла ролю Наталі Кобринської та зачитала монолог «Дух часу», складений за мотивами одного оповідання Ларисою Дармохвал, головою Союзу українок міста Болехова, великою почитателькою Наталії Кобринської.

Доля героїв повістей і новел Кобринської має дивну здатність входити у духовний світ людей – мовби зливається з ними, від чого їй болі і радощі героїв стають болями й радощами читачів. Серця присутніх стискалися від тяжкої туги та смутку, а сльози давили груди, коли Ляриса Зелик читала новелу «Свічка горить» та устами героїні зверталася у молитві за свого коханого, що йде на війну: «Мати Боже, охорони його і назад поверни!»

Занурення в епоху Наталії Кобринської стало можливим і через талановиту союзянку 125-го Відділу СУА Аллу Куцевич, що свої почуття передавала прекрасним співом та грою на бандурі. У її виконанні линули залом та відгукувалися у душах присутніх пісні епохи Кобринської: «Як ніч м'я покине», «Чом, чом, чом, земле моя». Але особливо припали до серця і були підхоплені всіма присутніми романс «Заграй ми, цигане старий» та пісня «Родимий краю», бо в них кожен з нас відчув притишений, але щемлячий голос України з минулого.

Особливою окрасою вечора став виступ членкині 64-го Відділу СУА Слави Рубель, яка, як приємно з'ясувалося, має справді «найближче» відношення до української письменниці та громадського діяча Наталі Кобринської. Пані Слава повідомила нам, що родом із Болехова, де провела більшу половину життя і де похована Н.Кобринська. А ще розповіла присутнім, що мала щастя відвідувати дитячий садочок, який заснувала у своєму домі Н.Кобринська.

Вечір закінчився гучними оплесками та теплими словами вдячності від гостей, серед яких була голова СУА Маріанна Заяць, Почесна голова СУА Ірина Куровицька, голова Окружної Управи СУА Нью Йорк Галина Романишин, Почесна голова Округу Нью Йорк Надя Савчук, голови і членкині 30-го, 83-го, 125-го Відділів СУА. З великою приємністю господарі вечора вітали Зоряну Гафткович – секретарку комунікацій СУА, яка разом з чоловіком Миколою Дармохвалом надавали велику допомогу Ларисі Дармохвал видавати численні матеріали з діяльності Союзу Українок Болехова, пов'язані із вшануванням пам'яті Наталії Кобринської.

Розходиться не хотілося, бо історія життя Наталі Кобринської, майстерно повідана союзянками 64-го відділу, в кожному із присутніх запалила потужне світло радості і бажання жити та діяти. І всі відчули, що життя – це сукупність усіх тих речей, енергій, створінь, що були колись, є тепер і будуть у майбутньому довкола нас, а час – то всеохопне, універсальне, чуттєве, нескінченно рухоме і різноманітне середовище, у надра якого занурене наше буття.

Присутні ще довго обмінювалися приємними враженнями від цього вечора, смакуючи вишуканою перекускою, приготовленою членкинями 64-го Відділу СУА: Лялею Аліськевич, Лялею Зелик, Любою Волинець, Наталкою Соневицькою та ін.

Леся Тополя,
секретар 64-го Відділу СУА.

«ВИШИВАНА ЗАБАВА» – 2015

Вокальний ансамбль 76-го Відділу СУА «Вишиванка» з головою Окружної Управи Детройту Вірою Андрушків (стоїть в центрі).

В гарну осінню пору, 8 листопада 2015-го року, 76-ий Відділ Союзу Українок Америки імені Наталії Кобринської Округи Детройт запросив українські родини та їхніх дітей на традиційну дитячу забаву «Вишиванка», яка відбулася в залі церкви св. Йосафата, м. Воррен, Мічіган.

На свято прибули батьки, бабусі, дідусі, знайомі із своїми діточками, всі гарно одягнені у вишиванки, а дівчатка в різнокольорових віночках. Кожний з батьків старався якнайкраще одягнути свою дитину. Імпрезу відкрила голова відділу Таня Бедрус, тепло всіх привітала і розказала, що 76-ий Відділ СУА вже понад 50 років організовував таку забаву з діточками садочку, який існував при церкві св. Йосафата, провадила яким всі ці роки пані Мирослава Бараник, низький їй уклін за це. Оплески союзниць та присутніх лунали для пані св.п. Мирослави. Цього року садочок на деякий час припинив свою роботу через малу кількість дітей. Але відділ далі організовує забаву. Є багато обдарованих дітей в українській громаді Детройту, які мають велике бажання виступати, співати, танцювати, зіграти сценки, розказати віршики і весело забавлятися. Дітки мають чудову нагоду вивчати та продовжувати українські традиції. Святково прибрано заля і казкова сцена створювали приємний настрій для всіх присутніх. А для цього добре постарались наші союзниць та навіть їхні онуки, як Валентина та Софійка нашої союзниць Наді Шефферли, які власно-

руч виготовили чудові декоративні серветочки, букетики осінніх квітів та солодощі для окраси наших столів.

Відділ нещодавно створив вокальний ансамбль «Вишиванка», художній керівник – пані Ірина Свитка. Вперше ансамбль виступив на відзначенні 90-ліття СУА в Українському Культурному Центрі і справив на присутніх чудові враження, адже всі учасниці ансамблю і всі союзниць нашого відділу були одягнені в однакові чудові барвисті вишиванки, придбані з України, що приємно вразили усіх, а пісня «Вишиванка» викликала багато емоцій у глядачів.

На дитячій забаві була присутня голова Окружної Управи СУА Детройту пані Віра Андрушків. Вона сказала багато добрих слів відносно 76-го Відділу СУА про їхню працю на користь української громади і України. Мистецьку частину забави відкрив ансамбль 76-го Відділу «Вишиванка». Далі глядачі поринули у вирій загадкової казки «Чарівна вишита сорочка», яку підготувала пані Наталія Шморон, вчителі музики Ірина Свитка та Галина Яловенко. Дітки були досить підготовлені, дуже гарно виконали пісні, грали свої ролі та читали вірші. Не добрий чаклун не хотів, щоб дітки веселилися, співали, танцювали, проводили свою забаву, він хотів їм зробити зло, хотів їх перемогти і щоб було так, як він сказав, але вийшло інакше: виручила дітей чарівна вишита сорочка, з допомогою якої дітки прогнали чаклуна і далі продовжували

Діти – учасники «Вишиваної забави».

свою програму, співали, танцювали і веселились. Так добро перемогло зло. Діти успішно справилися із своїми ролями. Глядачі відчули, що українська громада у Детройті має чудове майбутнє.

Показ дитячих вишиванок проводила Наталя Шморон. Діточок запрошували на сцену. Вони називали своє ім'я, дехто розказав віршик, дехто заспівав пісеньку. Одяг в усіх дітей був чудовий. Неможливо було вибрати найкращий. Була проведена лотерія, в якій розігрувалися дев'ять кошків, приготівлені союзнянками відділу, а зорганізувала цю роботу пані Слава Глінська. Розігрувався торт домашньої випічки Лесі Лапшинської. Присутні оглянули виставку-базар, за який відповідали Таня Бедрус та Рома Дигдало, і дещо придбали для себе. Дуже активно попрацювали союзнянки при продажі квитків вступу та лотерії – пані Розалія Токарчук та Марія Рибчук. Смачний буфет був добре організований пані Володи-

мирою Кумлик та союзнянками відділу. На закінчення програми діти танцювали разом з головою відділу, з батьками, з учителями, обходили декілька разів залу із жовто-блакитними прапорцями у руках, які прислала та подарувала діткам мама Тані Бедрус – пані Оля Присяжнюк з України.

Голова відділу подякувала всім дітям, які брали участь в забаві, всім батькам, присутнім гостям, а також всім союзнянкам, хто допомагав підготувати це свято, щоб наша забава відбулася з успіхом, побажала всім доброго здоров'я, миру і злагоди. Смачний буфет та різні забави під музику закінчили це традиційне свято. Зібрані кошти з розиграшу лотерії вже використані на пересилку семи пакочок для дітей в Україну, в сиротинці та родинам загиблих і поранених воїнів АТО.

*Катерина Ткачук, пресова референтка
Тетяна Бедрус, голова.*

ТРАДИЦІЯ 83-го ВІДДІЛУ СУА В НЬЮ ЙОРКУ

Союзнянки 83-го Відділу СУА перед Різдвяними святами активно працюють: беруть участь у Різдвяному базарі в Українському Музеї в Нью Йорку, в традиційному святі Округи СУА Нью Йорк «Засвічення ялинки». А на передріздвяних сходинах щороку після звітування членок управи про свою діяльність мають веселу святкову частину «Хапай мішок» (Grab Bag). Всі союзнянки відділу складають у велику торбу невеликі святково обгорнуті пакунки. Надя Савчук, імпрезова референтка разом з культурно-освітньою референткою Лесею Юзенів починають дійство. Кожна союзнянка, вибираючи з торби пакунок, мусить розказати якийсь жарт, або вірш. Звичайно, всі з приємністю згадують своє дитинство.

Вітаю Вас з Різдвяними святами і Новим роком, дорогі Союзнянки!

Люба Штанська, голова 83-го Відділу СУА

ВІДРОДЖЕННЯ 120-го ВІДДІЛУ СУА В РОЧЕСТЕРІ, Н.Й.

120-ий Відділ Союзу Українок Америки був заснований у 1982 році. З того часу чимало було зроблено союзницями на підтримку та розвиток української культури та мови для громади в Рочестері, Н.Й. У роки свого розквіту відділ нараховував понад 30 жінок. Та з роками їх кількість значно зменшилася. В 2012 році 120-ий Відділ СУА опинився на межі розпаду. Тодішня управа оголосила, що відділ буде розформовано, а Світличку (українське дошкілля), яка функціонує під опікою цієї організації, буде закрито. Але цьому не судилося статися тому, що на допомогу прийшла талановита, цілеспрямована і з добрими організаторськими здібностями представниця української громади Оленка Ділай. Пані Ділай взяла в свої руки головування відділом. Вона згуртувала навколо себе групу енергійних, патріотично налаштованих, з Україною в серці жінок які були готові пожертвувати свій час і працю, щоб зберегти відділ. Завдяки їхній наполегливості, важкій праці та активній підтримці вже досвідчених союзниць, 120-ий Відділ СУА продовжив свою роботу. З 2012 року відділ не просто відновив своє існування, але й підняв авторитет Союзу Українок Америки серед громади міста Рочестер.

Неможливо описати всі імпрези, які були зорганізовані союзницями за минулі три роки, але наступні кілька прикладів роботи організації складуть добру уяву про теперішній стан відділу та його працю.

У травні 2013-го року членки 120-го Відділу СУА організували зустріч з Стефанією Сидоряк, авторкою книги "100% Американка-100% Українка: Океан Поміж Ними", в котрій вона описує своє життя, виростаючи в родині, яка глибоко цінувала українські традиції і передала любов до них своїм дітям разом з танками, піснями і мелодійною мовою. Народжена у 1926 році у Бостоні, Стефанія Сидоряк виросла у роки Великої Депресії та навчалася на ступінь магістра в Університеті Єйл. Вона була перекладачем наукових праць з російської, німецької та французької мов та дипломованим вчителем фортепіано. Після того, як чоловік Пані Сидоряк отримав ступінь доктора в Університеті Єйл, подружжя переїхало до Лос Аламос у Нью Мексико. Виховуючи шестеро дітей, пані Сидоряк завжди зберігала українські звичаї та традиції, навчаючи мистецтву писанки, вишивання, прививаючи любов до української культури своїм дітям, та вливаючи

її у американське суспільство. Треба зазначити, що велику працю в організації цієї зустрічі вклала пані Ірина Бурк, яка також була одним із спонсорів програми.

У листопаді 2013 року 120-й Відділ СУА організував велику імпрезу, присвячену 80-літтю Голодомору. До відзначення 80-ї річниці цієї трагедії приєдналася вся громада міста Рочестер. У програмі були молитва, у якій взяли участь священнослужителі кількох українських церков, доповідь професора історії з Монро Комюніті Коледжу доктора Драмрайта та виставка "Знищені голодом: невідомий геноцид українців". Олена Ділай була ведучою програми, а виступ сестер Ліди та Зіни Джус зі спогадами своєї мами, яка вижила під час голодомору, до сліз зворушив присутніх. Всі гості розділили чорний хліб і воду, як символ трагедії, та запалили свічки у пам'ять мільйонів загиблих українців.

У 2014 році 120-ий Відділ СУА організував вітрину-виставку українських Різдвяних традицій у Назарет Коледжі. Найактивнішу участь в організації цієї виставки взяли пані Оленка Ділай та пані Таня Дашкевич. Назагал, потрібно відмітити, що союзниця 120-го Відділу мають за мету не лише працювати для української громади, але й співпрацювати з американською спільнотою. Так, разом із Rochester Against War, відділ організував публічний форум, на якому обговорили сучасні проблеми України. Тоді до участі у обговоренні була запрошена членка 120-го відділу, доцент факультету політології з Назарет Коледжу пані Олена Прокопович, яка ознайомила слухачів з глибоким аналізом останніх подій в Україні. Важливо відмітити, що ця зустріч відбулася завдяки активній участі союзниця пані Меліси Сидор Кауфман, яка вела програму. У тому ж році на запрошення пані Лесі Телеги (яка спонсорувала цю імпрезу) членки відвідали музей відомої активістки жіночого руху Сузан Б. Антоні. Також з ініціативи пані Лесі Телеги союзниця вже два рази брали участь у програмі збору коштів для телестанції WXXI. До волонтерства приєдналися Стефанка Халуца, Ірина Лико-Смит, Галя Гнип, Таня Кость, Галя Снігур, Дануся Ковальчук, Таня Дашкевич, Софія Крожер та Оленка Ділай. Було приємно бачити українські вишиванки та емблему Союзу Українок Америки на екранах місцевого телебачення.

Під кінець 2014 року 120-й Відділ СУА

організував творчу зустріч з головним актором фільму Олеся Саніна "Поводир" Антоном Святославом Гріном та перегляд фільму. Фільм "Поводир" був кандидатом на номінацію нагороди Оскар 2015. Всі кошти, які були зібрані під час цієї зустрічі, були передані на допомогу в Україну.

Двічі союзнянки організували захід, який назвали "Українське кабаре". "Українське кабаре" – це концерт за участю місцевих талантів, який організовано з метою збору коштів для допомоги Українській армії та жителям України, які потерпіли внаслідок бойових дій на Сході України. Цей захід відбувся завдяки активній підтримці всіх союзнянок, та все ж таки особливо треба відмітити виконавицю найбільшої кількості українських пісень, талановиту членку 120-го відділу Юлію Павлюк. Юля вже довгими роками виступає як гість, або основний виконавець на різних імпрезах у Рочестері, Бафало, Авбурні та Торонто. Її чудовий голос та ентузіазм завжди приваблюють публіку. Юля також згуртувала навколо себе інших місцевих виконавців та організаторів, які їй допомагають, поміж них, союзнянки Зоряна Костів, Наталя Савка та Марія Павлюк-Снайдер.

Збір коштів не є легкою справою, але союзнянки стараються організувати малі і великі імпрези з метою збору коштів на певну ціль. Щоб зібрати гроші на покриття витрат поїздки на конвенцію Союзу Українок, Оленка Ділай організувала клас виготовлення писанок для громади міста Рочестер. Клас був дуже успішним, зібрав 13 студентів, які охоче навчилися писати писанки. У травні 2015 Союзнянки 120-го відділу разом із групою ROC Maidan організували розпродаж мистецьких виробів з України під час концерту танцювальної групи Рочестеру, щоб зібрати кошти для медичних потреб Української армії.

Вже два роки наш відділ бере активну участь у фестивалі церкви св. Йосафата у Рочестері. Союзнянки орендують шатро, щоб ознайомити відвідувачів з діяльністю відділу, а щоб відшкодувати кошт оренди, планують різні дитячі розваги (плетення кіс з жовто-блакитними стрічками, патріотичний манікюр, розмальовки на українські теми, дитячі ігри тощо). Особлива подяка пані Меліси Сидор-Кауфман та пані Софії Крожер, які займалися 120-му Відділу на фестивалі та допомагають Світличці. Також під час фестивалю союзнянки двічі перевели показ історії та техніки української вишивки та один раз – показ виготовлення писанок. Ці покази були приго-

товлені і переведені Оленкою Ділай при допомозі Меліси Сидор-Кауфман, Софії Крожер, Ірини Бурк та Марії Сидор.

Традиція розпродажі святкового печива була у відділі від його заснування. Нові союзнянки підтримують її і під керівництвом Дусі Ганушевської та Марії Павлюк-Снайдер щороку печуть смачні рогалики, рулети та інше печиво. Активну участь у випічках беруть Люба Дингер, Оленка Ділай, Софія Крожер, Ірина Лико-Смит, Галя Гнип, Христина Гошовська, Оля Шило, Наталя Савка, Юля Павлюк, Дануся Ковальчук, Зоряна Костів, Таня Кость та Марія Сидор.

120-й відділ Союзу Українок в Рочестері, Н.Й. не лише існує, а справді процвітає. Щороку до відділу приєднуються нові членки (найновіша союзнянка, Таня Тимків, є пресовою референткою відділу та спів-автором цього допису) і нові ідеї втілюються в життя. Світличка під чуйним керівництвом пані Марійки Рідл та вчителів Никол Рідл-Слейт і Лярисы Чолач вправно працює з дошкільнятами. Щороку вони мають маскараду, свято Святого Миколая, День Матері та градуацію. Рочестерські дітки дуже люблять Світличку, де вони можуть навчитися азів української мови та культури.

Найновішою імпрезою, зорганізованою відділом з метою збору коштів для України, була участь союзнянок у Photofonish 5K. Цей перебіг зорганізований спеціально для неприбуткових організацій Рочестеру, щоб надати їм можливість зібрати кошти на певну ціль. Оленка Ділай, Ірина Лико-Смит, Таня Дашкевич, Галя Гнип, Наталя Савка, Софія Крожер, Никол Смит, Валя Титаренко та Марія Кшисьяк взяли участь у п'ятикілометровці, а зібрані кошти передали сиротам загиблих воїнів у місті Черкаси в Україні.

Щороку наші союзнянки мають літній пікнік в домі голови відділу Оленки Ділай та святкові сходи у грудні в домі пані Меліси Сидор-Кауфман. Оскільки союзнянки люблять поєднувати корисне з приємним, то більше членок почали відкривати свої домівки для сходи відділу і недавно пані Ірина Лико-Смит зорганізувала приємний вечір для жінок у своїй резиденції.

На сьогоднішній день 120-й Відділ СУА в Рочестері, Н.Й. нараховує 26 членок та двох вчителів Світлички. Відділ невтомно працює над поширенням української культури, налагоджує зв'язки з американською спільнотою та старається спрямувати свою енергію на допомогу Україні в цей важкий час. Більше про

роботу 120-го Відділу СУА можна дізнатися з їхньої сторінки на Фейсбук (<https://www.facebook.com/UnwlaBranch120RochesterNy/>) та з наступних наших дописів.

Таня Тимків,
пресова референтка 120-го Відділу СУА,
Оленка Ділай, голова 120-го Відділу СУА.

Підписи знімок на стор. 31.

1. *Союзнянки 120-го Відділу з д-ром Драмрайт та духовними отцями під час відзначення 80-ї річниці Голодомору.*
2. *П'ятикілометровка на збір коштів для допомоги Україні.*

3. *Виставка «Українське Різдво» в Назарет Коледжі.*
4. *Софія Крожер і Меліса Сидор-Кауфман, шатро 120-го Відділу СУА на фестивалі церкви св. Йосафата.*
5. *Градуація у Світличці.*
6. *Зустріч з авторкою Стефанією Сидоряк.*
7. *У телестудії WXXI.*
8. *Антон Святослав Грін з батьками та головою 120-го Відділу СУА Оленкою Ділай.*
- 9, 10. *Союзнянки розмальовують личка (Мартуся Кауфман) та плетуть коси зі стрічками на фестивалі церкви св. Йосафата.*
11. *Сходина 120-го Відділу СУА.*
12. *Літній пікнік в домі голови 120-го Відділу СУА Оленки Ділай.*
13. *Оля Павлюк, «Українське кабаре».*
14. *Печемо рогалики.*

НАША ОБКЛАДИНКА

Галина Мазепа народилася в Петербурзі, Росія 1910 р.; померла у Каракас, Венесуела, 1995 р. У 1915 р. її батьки переїхали до нинішнього Дніпропетровська. Через кілька років батько став прем'єр-міністром в уряді УНР. Покинула Україну з батьками у 1921 році після того, як більшовики захопили рідний край. Якийсь час родина перебувала в таборі для інтернованих вояків УНР, далі жила у Львові до 1923 р., згодом перебралася до Праги.

У Державній школі прикладного мистецтва Галина студіювала мистецтво ілюстрації (1929-1933) і незабаром розпочала успішну кар'єру ілюстратора дитячих книжок та дизайнера костюмів для театру та балету. У Празі відвідувала Українську майстерню візуального мистецтва, маючи змогу познайомитись там з мистцями Миколою Кричевським та Софією Зарицькою. У 1933 р. їздила до Парижа, де зустріла мистця Василя Дядилюка.

Виставлялася в Берліні та Празі (1933), брала участь у Ретроспективній виставці українського мистецтва в Національному музеї у Львові (1935) та ін. У 1945 р. під час бомбардування Праги загинули її мати та двоє синів, а наближення совєтської армії змусило їх з чоловіком тікати до Німеччини.

У 1947 р. вони іммігрували до Венесуели разом з новонародженим сином. Після народження другого хлопчика Мазепа повернулася до живопису, використовуючи українські історичні та народні теми. У 1948 р. мала персональну виставку в Museo de Bellas Artes в Каракасі. Одночасно продовжувала працювати як ілюстратор. Її твори знаходяться в численних музейних та приватних колекціях.

В даний час картини Галини Мазепа представлені в Українському музеї в Нью Йорку на виставці «Українська діаспора: художниці, 1908-2015».

OUR COVER ARTIST

Halyna Mazepa was born in 1910 in St. Petersburg, Russia, where her parents were students; d. in Caracas, Venezuela, 1995. Her family settled in Dnipropetrovsk in 1915. Halyna's father was appointed prime minister of the Ukrainian National Republic (UNR). Halyna left Ukraine with her parents in 1921 after the Bolshevik Revolution. The family was interred briefly in a camp for UNR soldiers in Kalisz, Poland, and then lived in L'viv (then part of Poland) until 1923, unable to return to Ukraine. Eventually Halyna and her parents settled in Prague. There, Halyna studied illustration at the State School for Applied Art (1929-1933) and subsequently had a successful career illustrating children's books and designing costumes for the theater and dance. She also attended Ukrainian Studio of Visual Art, Prague, where she met the artists Mykola Krychevsky and Sophia Zarytska. Halyna visited Paris in 1933 and met the artist Vasyl Diadyniuk, whose neo-Byzantine style and addition of icon-painting elements into his images influenced her painting style. She exhibited in Berlin and Prague (1933), in the *Retrospective Exhibition of Ukrainian Art* (National Museum, L'viv, 1935), and in other shows. In 1945, Prague bombing killed her mother and two sons, and the approaching Soviet army compelled her to flee to Germany with her husband. They immigrated to Venezuela in 1947 with their new son. A second son was born, and Mazepa resumed painting, continuing to incorporate Ukrainian historical themes and folklore. She had a solo show at the Museo de Bellas Artes, Caracas, in 1948 and continued to work as an illustrator. Her work is held in numerous museums and private collections. Halyna Mazepa's paintings are currently part of the exhibition at the Ukrainian Museum in New York City, *The Ukrainian Diaspora: Women Artists, 1908-2015*.

МІЖНАРОДНИЙ ФОРУМ ВИДАВЦІВ У ЛЬВОВІ

Львів,
під час Форуму.

*Президент Форуму
Олександра Коваль
отримала державну
нагороду Польщі
«Золотого Хреста за
заслуги».*

Фото: Микола Тис / ZIK.

Вузькі, вимощені бруківкою, вулички, старовинні камениці, величні собори, усмішки на лицьках привітних людей, дзвенкіт трамваїв, павутинки “бабиного літа”, групи туристів, розмови на всіх мовах світу, запаморочливий запах кави... Все це і ще багато іншого – у Львові!

Вже 22-й раз, тут з 9 до 13 вересня відбувся щорічний міжнародний Форум видавців, авторів, бібліотекарів, перекладачів, журналістів, освітян і читачів.

Цьогорічний 22-ий Форум пройшов під гаслом “Пропаганда, як зброя у війні за мир”. Чи може культура протистояти пропаганді, і як інтелект людини впливає на можливість відрізнити правду від брехні.

Цьогоріч на здобуття премії «Найкраща книга Форуму видавців» було номіновано 467 книжок від 87 видавництв. Найкращі видання обирало журі із 87 осіб.

Гран-прі Форуму видавців у Львові отримала книга професора Варшавського університету Олі Гнатюк «Відвага і страх», яка вийшла у видавництві «Дух і літера» (Київ). У книжці розповідається про Львів часів Другої світової війни.

Дуже світлий і теплий фотоальбом, присвячений Митрополиту Андрею Шептицькому, «Блажен той муж...» цьогоріч був визнаний однією з найкращих книжок Форуму видавців у Львові. За кожною світлиною, що вміщена у виданні, прихована ціла історія, а разом фотографії розповідають про одну із найвеличніших постатей України – митрополита Андрея Шептицького. Окрім відзнак від журі і персональних відзнак від президента Форуму Олександри Коваль під час церемонії було вручено також низку відзнак від спів-організаторів і партнерів заходу.

Свято книги у Львові було організоване дійсно колосально. На форумі зустрілись 350 авторів і не тільки українських.

Прибули літератори з 22 країн світу: Латвії, Естонії, Нідерландів, Фінляндії, Франції, Німеччини, Польщі, Сербії, Ізраїлю, Росії, Білорусії, Бразилії, Китаю, Єгипту, Зімбабве...

В цьому році вперше, з успіхом пройшов тиждень драматургії. Відбулись чудові заходи для дітей та юнацтва. Ніч поезії та нон-стоп музики... Такої концентрації читань, презентацій, вистав, різноманітних літературних проєктів ви не побачите більше ніде.

Чи можете собі уявити ту енергетику, коли на площі близько 0,5 км – в Палаці мистецтв і довкола нього – сконцентрувались тисячі розумних, інтелігентних людей. Красиві молоді студенти і поважні старші пани, бабусі в капелюшках, дідусі з паличками в руках... І в кожного під пахвою – книжка! Все це словами не передати. Це треба бачити.

Боюся виглядати нескромною, але такої кількості талановитих письменників не має жодна країна світу. І це ми – українці!

То ж якщо ви фанат книги – зробіть собі найкращий подарунок. І приїжджайте до Львова в наступному році. Що ж до мене, то я заледве вклалася в, дозволена на літак, норму ваги. В моїй валізі рівенько летіли до Америки 50 пречудових книжок. Я з захопленням рахувала місяці до вересня 2016 року.

Надія Гавриляк, 86-й Відділ СУА.

*Надія
Гавриляк
(автор
статті) і
Павло Ар'є,
український
драматург,
режисер,
перекладач,
художник.*

3 подорожнього щоденника

(Львів, 29/IX – 29/X. 2015 р.)

30.X. Після чотирьох років я знову у Львові. Я закохана у Львів і завжди зачарована атмосферою цього старовинного, середньовічного та європейського міста. Живу на вулиці Валовій, в центрі, в гарному просторому помешканні, вікна якого виходять на пам'ятник короля Данила. Помешкання на четвертому поверсі і щоб до нього дістатися, треба подолати 75 сходинок. Я це роблю, звичайно, три рази в день. Час від часу поклепаю себе правою рукою по лівому рамені, кажучи: «молодець!». Від 2011 року Львів не дуже змінився – більше відновлених камениць, більше готелів і менше бездомних псів. На кожній вулиці 2-3 аптеки, а кав'ярень, як грибів після дощу.

Ходжу по Львові і дивуюся назвами крамниць, що їм дали дотепні творчі львів'яни: «Під боком», «Корова корольова», «Сіли, з'їли», «Містер Дерун», «Пан Коцький», «Кокетка», «П'яця», «Лябіринт ілюзій» ітп.

1.X. Трохи хвилююся, бо у ново відновленій малій залі Львівської філармонії йде інавгаційний концерт з нагоди 90-ліття Ігоря Соневицького. Заля повна, що аж дивно, бо ніде не бачила ні реклами, ні афішок. Серед публіки відомі музиканти, багато рідні, приятелів, знайомих. Ведуча різноманітної програми – музикознавець проф. Стефа Павлишин, без ініціативи якої концерт напевно не відбувся б. Вокальну та інструментальну музику виконували професіонали, а музику фортепіанову – надзвичайно талановиті студенти, які подарували слухачам цілу низку вражень. Найбільшим враженням стало відкриття популярності в програмі виконання (а у Львові вперше) мініатюр для флейти, гобоя, фортепіано і ударних, які Ігор написав до монтажу Лесі Українки для Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької. А в мене защеміло в душі, коли з-під пальців молоденької піаністки Роксоляни Підлипної полилися звуки знайомої мелодії «Плач Попелюшки» і так, гей би помахом магічної палички, я опинилася в Нью Йорку: 1967 рік – прем'єра балету «Попелюшка» школи Роми Прийми-Богачевської. Ігор при фортепіані, а на сцені маленька тендітна Квітка Цісик в попелястому платтячку, в помаранчевій хустинці на голові, з мітлюю в руках танцює «Плач Попелюшки».... Для мене цей концерт і радісний, і болочий. Жаль, що

Ігоря нема поруч, але як радісно, що він живе у пам'яті багатьох і у своїй музиці, яку він так пристрасно любив.

3-7.X. Розпочались і продовжуються мої культпоходи по Львові. Була з ню-йоркчанкою Христиною Певною в театрі ім. Заньковецької на п'єсі Надії Ковалик «Неаполь – місто попелюшок», в якій висвітлюється наболіла тема виїзду українок на заробітки закордон. Актори – знамениті, постановка – так собі. А в моїй пам'яті залишилася одна фраза з п'єси – чоловік героїні, яка їде до Італії заробити грошей, розпачливо кричить: «В нас можна красти, гвалтувати, вбивати, але не можна чесно жити!» Боляче було це слухати, але всі, з якими я про це говорила, заперечували таке твердження. Говорили, що більшість людей в Україні живе чесно, але інколи в силу обставин, зокрема, корупцією, деякі змушені йти на компроміс.

Балет «Лілея» (за Т. Шевченком) не справив на мене доброго враження. Технічно танцюристи були дуже добрі, але хореографія – застаріла і нудна.

У Львівській філармонії відбувається XXI-ий міжнародний фестиваль сучасної музики «Контрасти». Девіз фестивалю – «Прем'єра ХХІ століття», серед яких твори українських та зарубіжних композиторів. Було цікаво послухати музику українських композиторів Щетинського, Фоміна, Сильвестрова, Рунчака, Станковича та ін. Одначе, мушу признатися, що не завжди сприймаю сучасну модерну музику, бо викликає в мене почуття тривоги, те, що американці називають «anxiety». Всі ті дисонанси, голосна какофонія і ритм неблаганною лавиною заливають душу і заглушують естетичне задоволення.

На «Концерті концертів» було виконано 4 інструментальні концерти: на фортепіано – зовсім молодого Андрія Фоміна, на віолончелі – Любави Сидоренко, на віолі і скрипці – Мирослава Скорика. Найбільш до серця були концерти Мирослава Скорика. Він – завжди сучасний, але в музиці не цурається ні мелодії, ні фольклорних натяків.

11.X. Неділя. Пішли ми з родичкою Галею на Службу Божу до Домініканського Собору – церкви Святої Трійці. Мене завжди тягне до цієї церкви з прекрасним бароковим інтер'єром, глибокими духовними проповідями, чудовим хором, який співає також і виїмки з Ігорової Літургії. Полуденок мали у популярній «забігайлівці» на площі Ринок «Львівські плячки». Там перед твоїми очима приготують різні страви – з грибів, м'яса і куря-

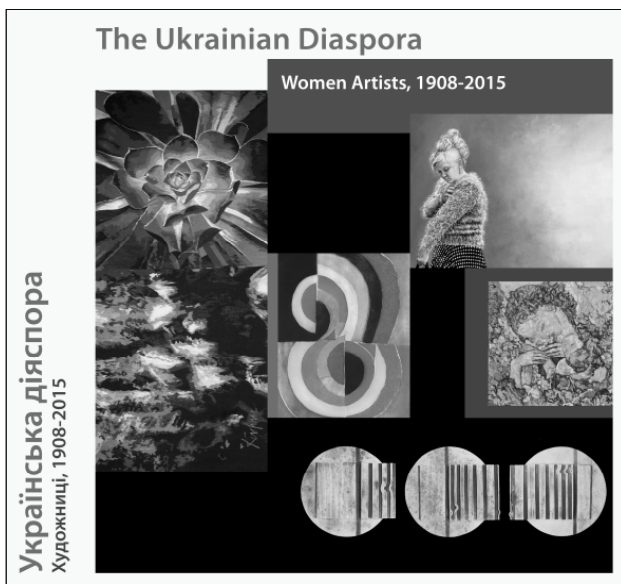
тини, капусти, яблук, вишень. Крім струdlів, є великий вибір смачних сирників. Галя замовила струдель з курятини, я – з грибами, закусили двома солідними кавалками сирника в шоколаді, запили запашною львівською кавою, заплативши за все 6.50 дол. На третю годину пішли до дзеркальної залі палацу Потоцьких на презентацію книжки «Лікар Селянський», автором якої є польський лікар і поет Анджей Ходацкі, а перекладачем на українську мову – Тадей Карабович. За столом, крім авторів, сиділи письменниця Віра Вовк і художниця Зоя Лісовська-Нижанківська. Серед публіки відомі літератори, митці, громадянські діячі, одним словом, – львівська інтелігенція. Автор Ходацкі описав в своєму короткому романі життя відомого перед війною лікаря Остапа Селянського (батька Віри Вовк). Він в лютому 1945 р. в Дрездені, намагаючись врятувати життя операцією під час повітряного штурму, відмовився зійти до бомбосховища і загинув разом з пацієнтом в кровавому бомбардуванні альянтів. Був похований у братській могилі з тисячами цивільних жертв.

Продовження в наст. числі

*Презентація книжки «Лікар Селянський».
Зліва: ведучий програмою, Зоя Лісовська, Тадей Карабович, Віра Вовк, д-р Анджей Ходацкі.*

Наталка Соневицька перед палацом Потоцьких.

Каталог виставки «Українська діяспора: художниці, 1908-2015»

18 жовтня 2015 р. в Українському Музею в Нью-Йорку відкрилася виставка жіночої творчості з нагоди відзначення 90-ліття Союзу Українок Америки. У виставці беруть участь 44 мисткині кількох поколінь від початку ХХ століття до сьогодення. В першому тижні грудня вийшов друком каталог цієї виставки. В ньому включені промови директора музею Марії Шуст і голови СУА Маріянни Заяць під час відкриття виставки. Тут також вміщена обширна і надзвичайно цікава стаття куратора виставки Адріани Кочман, в якій вона аналізує творчість художниць виставки. Кожній з учасниць в каталозі присвячена одна сторінка з якісними фотографіями її творів. Каталог є двомовним і включає біографії всіх мисткинь. Невеликого формату, дуже гарно і естетично оформлений, він легко і з цікавістю сприймається. Особливо буде він вартісним для союзниць далекого віддалення, які не матимуть можливості відвідати виставку в Нью-Йорку. Каталог можна купити в крамничці музею, ціна \$29.95.

Наталія Соневицька, член управи музею.

ОКСАНА ВАНДЖУРА

4 жовтня 2014 р. з волі Всевишнього відійшла від нас довголітня членка і колишня голова 29-го Відділу СУА в Чикаго Оксана Ванджура.

Маючи приємну вдачу та гарний підхід до людей, Оксана неодноразово була дуже успішною головою 29-го Відділу СУА ім. 500 Героїнь Кенгірі: у 1971-72 роках, у 1979-му, у 1982-84 роках. Знову була потреба стати нашою провідницею у 1993-96 р.

Якраз під час її каденцій на посаді голови наш відділ був у розквіті активності. Ми були молоді, здорові та охочі до праці. Успішно провадили світличку – «Садочок Казок», який Оксана уміло підтримувала з виховними референтками та учителями. Відділ був заснований як *виховний відділ*, так що нашою метою було виховувати дітей в українському дусі та розмовляти українською мовою. Колись давно я писала в журналі СУА «Наше Життя», що світличка несе світло і правду, а називається садочок, бо там є краса природи. (a place of enlightenment in a beautiful garden of stories) Голова пані Оксана Ванджура про цю нашу мету виховання добре знала і нам часто пригадувала. «Ми маємо обов'язок перед українською громадою провадити найкращу світличку, де всі діти зможуть почути рідну мову і пісню», – говорили наші засновниці, а також Оксана. Вона тішилася успіхами світлички та її розвитком. Треба додати, що наші діти відвідували світличку, так що нам усім залежало на її успіх.

Окрім світлички, улюбленими нашими заняттями були мистецькі виставки. В нас було їх багато. Ми мали три мисткині у нашому відділі, яким ми організували виставки. Але разом з Оксаною подбали про те, щоб спонсорувати мистців із поза відділу. Оксані подобались картини укр. мистців, вона купувала їх та гостила декотрих мистців у себе вдома.

Вокальне тріо «Пісня» – наша гордість, яке з фортепіановим акомпаніаментом виступало на різних імпрезах під час каденцій Оксани. Наш відділ називався тоді “молоде-

чим”. Оксана була весела, любила жарти та своїх товаришок. Після формальних сходин ми знаходили час на каву та солодке в дружньому колі. Оксана була взірцевою господинею, пекла смачні пляцки і торти на імпрези як відділу, так і садочку. Часто її торт був на льотерії під час Маскаради, або Вишиваної забави.

Діти Оксани – Адріяна, Роман та Ліда були випускниками нашої світлички, де брали участь та виступали на вище згаданих імпрезах разом з нашими дітьми. Ці приємні спогади залишаться нам всім у пам'яті.

29-ий Відділ СУА справляв не один свій ювілей. Наша голова Оксана все брала участь у цих важливих святах: організовувала комітети, щоб програма була цікава та смачний буфет. Все було дбайливо зроблено з відповідними нагородами, жартами та цікавими гостями. Маємо на спомин гарні знімки.

Відбула наша колишня голова безліч сходин та імпрез відділу. Їздила на сходини округи в Чикаго та репрезентувала нас на конвенціях СУА. Припало їй бути заступницею голови Округної Управи та референткою суспільної опіки Округи СУА Чикаго.

Пригадую, коли день народження 60-ліття Оксани ми хотіли зробити їй несподіванку. У гостинному домі одної членки все було приготовано. Членки викрали її з хати без повідомлення і привезли на “надзвичайні” сходини. Не дали їй навіть скинути з волосся закрутки в нескінченій фризурі. Очевидно, було багато сміху та жартів з цієї нагоди. Добре пригадую цю подію, бо я написала Оксані смішний фейлетон. Пригадую, що вона сміялася, бо сподобалася їй ця штука.

Наша колишня голова Оксана була мила, інтелігентна, освічена, начитана особа. Цікавили її релігія, філософія, психологія та історія. Вже, як переїхала то далекого Віс. Делс. ми говорили годинами по телефону на різні теми. Читала українську, світову літературу, а особливо пресу. Була українською патріоткою, гордою Союзянкою, сильно вірила у демократію та вільну Україну.

Працаємо Тебе, Оксано. Вічна Пам'ять!

Ірена Пискір-Біляк,
членка 29-го Відділу СУА,
Чикаго.

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки**

*Вітаємо наших добродіїв з Новим 2016-им Роком та Різдовом Христовим!
Вітаємо посестер-союзянок, приятелів та стипендіятів в Україні!
Нехай Малий Ісусик Вас благословить!*

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВИМО ЙОГО!

***Вітаємо новообрану референтку стипендій 12-го Відділу СУА,
Наталію Сіммс!***

Щиро дякуємо за проведення збірки в сумі 1,570 дол. від спонсорів та жертводавців
12-го Відділу СУА.

***Dear Natalie Simms,
Congratulations on your election as UNWLA Branch 12 Scholarship chair!
We appreciate and thank you for your cooperation!***

ПОВІДОМЛЕННЯ

**Родина св.п. Марії Полянської вирішила створити Меморіальний фонд
ім. Марії Полянської при Стипендійній Акції СУА.**

Датки замість квітів можна присилати на адресу Стипендійного бюро в Н.Дж.

В ПАМ'ЯТЬ

З приводу відходу у вічність бл. п. **Таїсси Децик Мелешко** залучуємо даток 100 дол. (через 54-ий Відділ СУА), а сестрам Анні Кравчук та Марії Полянській складаємо наші глибокі співчуття. Вічна їй пам'ять!

Євгенія Новаківська з дітьми
– Дарусею, Миросоєю та Романом.

Просимо прийняти наші щирі вислови співчуття з приводу відходу до вічного життя Вашої сестри **Таїсси**. В її пам'ять залучуємо 50 дол. (через 56-ий Відділ СУА).

З пошаною, співчуттям та любов'ю,
Атанас з Катрусєю Кобрин.

Замість квітів та в пам'ять бл. п. **Таїсси Децик Мелешко** пересилаю 100 дол. (через 86-й Відділ СУА), а родині складаю щирі співчуття.

Меланія Банах.

Замість квітів на могилу покійної **Таїсси Мелешко** висилаю чек на суму 50 дол. Мої найсердечніші співчуття Родині Покійної – працювитої та релігійної жінки. Вічна їй пам'ять!

Володимир Колюбінський.

Please accept this donation of \$20.00 in memory of
Taissa (Osinska) Decyk Meleshko.

Tamara Stadnychenko Cornelison.

In memory of **Taissa (Osinska) Decyk Meleshko** and with sympathy to her family and sisters Anna Krawczuk, Maria Polanskyj, we are donating \$25.00 (through UNWLA Branch 98).

George and Viktoria Mischenko.

У пам'ять **Таїсси Мелешко** пересилаю 25 дол. (через 3-ий Відділ СУА). Мої щирі співчуття родині Покійної.

Taica A. Яцусь.

In memory of **Taissa (Osinska) Decyk Meleshko** I am forwarding \$100.00 (through UNWLA Branch 98). My sympathy to Taissa's family and her sisters Anna Krawczuk and Maria Polanskyj with their families.

Irene S. Krawczuk.

In loving memory of **Lesia Cady**, please accept my donation of \$25.00 (through UNWLA Branch 3)

Taia A. Jacus.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛИСТОПАД 2015 р.

1,570 дол. – збірка 12-го Відділу СУА;
780 дол. – 96-ий Відділ СУА;

по 500 дол. – Christine B Smith, Luba Wyznuckyj;
 450 дол. – Окружна Управа СУА Огайо (Ohio RC);
 по 330 дол. – Мирон і Славомира Білас (90),
 Alex and Irene Khowaylo (62), Володимира
 Краснявська (12), Steven Lytwyn, д-р Дарія Г.
 Русин (12), Таїса А. Яцусь (3), 53-ий Відділ
 СУА, 113-ий Відділ СУА;
 225 дол. – Orest & Maria Nebesh (12);
 по 220 дол. – Ігор Р Гованський, St. Andrew UCC
 Coffee Club (12), Марія Томоруг (83), 75-ий
 Відділ СУА;
 165 дол. – Patricia S. Pylypec;
 120 дол. – д-р Дарія Новаківська Лісий (54);

по 110 дол. – Diionizia Brochinsky (108), Prof. Al-
 exander J. Motyl, Larissa O. Muzyczka (12), Dr.
 Areta Podhorodecki, Natalie Simms (12), St.
 Богданна Худіо (28);
 100 дол. – Dr. Oksana Holian;
 по 50 дол. – Mary Wasylyna (12), Daria E. Wojtyna
 (12);
 по 30 дол. – Oleh & Neala S. Bendiuk (12), Надія
 Дейчаківська (12);
 25 дол. – Дарія Федорів (12);
 21 дол. – Рената Бігун (28);
 по 20 дол. – Ольга Демянчук (12), Ольга Коваль
 (24), Ірена Малисевич (12), Luba Mudri (12).

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!
 Анна Кравчук – почесна голова СУА, член Комісії стипендій СУА,
 М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

Запрошуємо загостити до нас за домовленням телефоном 732-441-9530.

Будь ласка, залишіть записку, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Пресовий фонд НАШЕ ЖИТТЯ Press Fund
 OUR LIFE

\$100	Marta Pereyma.	\$20	Natalia Oleksyn; Stefania Brezden; Irene Russnak; Betsy Decyk; Kateryna Rosandich; Anna Zabrocky.
\$60	Lily Bochonko.	\$15	Zenia Kolody; Maryann Mysyshyn; Oksana Koropecykj.
\$55	Marie Durbak.	\$10	Nadia Opuszynski; Zina Michajliczenko; Christina Lysobey; Lubomyra Yoldas; Nadija Haftkowycz; Oresta Tkauzczuk; Anna Sochockyj; Martha Cybyk; Chrystyna Ferencevych; Martha Onuferko-Deblieu; Martha Wiegand; Zenovia Czornyj-Golia.
\$50	Maria Jarmoluk; Annette Sawycky; Oksana Mostowycz; Myroslawa Futey; Rozalia Holowka; Lesia Albizati; Iryna Ostapiuk; Melanie Mazzorana; Anna Bajlak; Natalia Fedynska-Slysh; Marta Kolomayets-Yanevsky.	\$5	Bohdanna Tytla; Daria Baron; Stefania Kis; Oksana Pakush.
\$30	Tatiana Paslawsky.		
\$25	Bohdana Chudio; Iwanna Strilbickyj; Luba Walchuk; Maria Krychuk; Marta Biskup; Irene Iwanetz; Halyna Kuzyshyn-Holubec; Lidia Zacharkiw; Helen Obaranec; Anna Makuch.		

ATTENTION AUTHORS

Please send in your submissions, questions, and suggestions in Ukrainian or in English to the email address printed on the front inside cover of *Our Life*:

unwlaourlife@gmail.com

Праця 120-го Відділу СУА, Рочестер, Н.Й.

Див. підписи на стор. 24.

ЛИСТОПАД 2015

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. **67-го Відділу СУА** складаю 50 дол.
Маріянна Вакуловська

На тривалий фонд ім. **67-го Відділу СУА** складаю 50 дол.
Вікторія Вакуловська

ДАТКИ

На виставку *Якова Гніздовського в 2016 р.*

1,000 дол. – Анет і Богдан Савицькі

На 400К Клюб:

4,000 дол. – в пам'ять бл. п. Христини і Юрія Навроцьких.

Марта Навроцька і Роберт Торіеллі

1,000 дол. – в пам'ять бл. п. Марії Даниш.

Наталія Даниш

ДАТКИ на УМ

5,000 дол. – проф. Рената Голод і проф. Олег Тритяк

1,500 дол. – Johnson & Johnson matching Mykola Darmochwal & Zoriana Haftkowycz

700 дол. – А.А. (Н.Б.)

500 дол. – 62 Відділ СУА

254.28 дол. – Андрій Приходько

150 дол. – Мирон і Ольга Гнатейко

112 дол. – Brian G. & Diana H. Reilly

по 100 дол. – Virginia C. Loch, Лідія Хома

80 дол. – Наталія Головінська

по 60 дол. – Юрій Слиж, Gloria Durka & Paul Bumbar

по 50 дол. – Марія Одежинська, Маріянна Куліш, Марта Цибик, Марія Савицька, Уляна Салевич

по 30 дол. – Христина Голубець, Ірена Остапюк, Лана Бабій, Марія Висовська

по 25 дол. – Уляна Близнак, Мирон і Ірена Бурик

по 20 дол. – Ярослав і Ляриса Щеглов, Мирон Бойко, Irene D'Alessio, Надія Нагірна, Helen Smindak

по 10 дол. – Володимир Гивель, Стефанія Колодій, Linda Kavanagh, Bettyjean Tighe, Софія Лончина

7 дол. – Андрій Хоменко

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять **бл. п. Надії Хоми** складаємо 100 дол.
Тарас і Ольга Гунчак

В пам'ять **бл. п. Марії Захаряевич** складаємо 100 дол.
Володимир і Софія Бандера

In memory of **Marika Martyniuk**, we are donation \$40.00.

Lt. Col. John J. & Marcia J. Powers

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

WAR VICTIMS' FUND ❖ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

Branch 56 collections:

\$1,000 Vira Bodnaruk
\$300 Anna Homick
\$150 Oksana Lazor
\$129 Branch 56
\$47.50 Ulana Rondiak
\$41.50 Lidia Mychalowych
\$20 Irena Radzykewycz

\$1,635 Kolyada
\$1,500 Yara Litosch
\$700 Collected during vechirka
\$150 Anna Homick
\$131 Branch 56
\$100 Helen Petryshyn
\$67 Inna Borysova
\$64 Bohdanna Bilowchtchuk

\$700 UNWLA Branch 97, Buffalo NY
\$500 UNWLA Branch 62, Glen Spey, NY
500 дол. В пам'ять мого дорогого сина **бл.п. Петра Луцика** Марія Луцик
200 дол. В пам'ять мого мужа **Володимира**. Бажаю Вам успіхів у Вашій праці для добра України. Люба Клачко

In memory of **Yaroslav Sichynsky**
\$100 Bohdan & Maria Shandor; Olesia Polischuk.
\$50 Anatole & Ulana Wowk; Stefania Fedenyshyn.

100 дол. У світлу пам'ять дорогого мужа **Михайла**. Зеновія Голя

OVER-THE-COUNTER PAIN MEDICATION: WHAT IS THE DIFFERENCE?

by Maximilian Magun

Nobody likes being in pain. Untreated pain has significant functional, emotional, cognitive, and social ramifications that negatively affect our day-to-day life. Fortunately for us, there are multiple over-the-counter (OTC) options available to relieve our pain, allowing us to carry on with our regular routines. It seems pretty easy to take a pill and have your pain go away, until you have to decide which one to take. So what is the difference between acetaminophen (Tylenol), aspirin, ibuprofen (Advil), and naproxen (Aleve), and does it really matter which one we actually take? Here is a brief guide to help you make the right choice.

Pain medications work as analgesic, antipyretic, or anti-inflammatory agents. Analgesic pain includes headaches, muscle pain, or menstrual pain; an example of pyretic pain is the pain from a fever; and inflammatory pain includes pain from swelling. Acetaminophen works best as an antipyretic agent (if the fever is below 101° Fahrenheit) and works well as an analgesic agent. Too much acetaminophen (more than 3.2 grams per day) may cause liver toxicity; acetaminophen is found in multiple cough and cold products so it

is important to check the ingredients to make sure that you are not taking too much of it. Ibuprofen and naproxen work best as analgesic and anti-inflammatory agents, and ibuprofen works well as an antipyretic agent (if the fever is above 101° Fahrenheit). Because of the risk of cardiovascular events and gastrointestinal irritation, ibuprofen and naproxen should not be used for a long duration of time without first consulting your doctor. Aspirin works well as an analgesic, antipyretic, and anti-inflammatory agent and may also be an option to consider. Aspirin, ibuprofen, and naproxen should be taken with food or milk to minimize stomach discomfort while acetaminophen may be taken without regard to food.

Depending on where your pain is coming from, it is important to select the proper OTC agent to get optimal relief. All four options work for the three different kinds of pain, but acetaminophen works better for the fever and ibuprofen, aspirin, and naproxen work better for generalized and inflammatory pain. If you are ever unsure of what to take, ask your local pharmacist for help!

Віншування від Наталі Соневицької (64-й Відділ СУА)

Оце вам віншую
Із Новим цим роком,
Щоб холестероля
Не лізла вам боком.
Щоб вас жодна колька
Не колола в боці,
Щоб не виростили
Катаракти в оці.
Щоби сьте не мали
Жодної проблеми
Й часто не ходили
До Петра Яреми.
Аби в Самопоміч
Гроші всі складали,
Де б на них проценти
Скоро виростили.

Щоб у нашій владі
Зміни наступили,
Аби нас надалі
За ніс не водили.
Щоби жодні хвилі
Нас не розділяли,
Як одна громада
Разом працювали.
Щоби наша пані Ліда
Журнал видавала,
Як редакторка у ньому
Цензури не мала.
Щоби СУА влада
Вкраїнську навчалась
І у рідній мові
Більше спілкувалась.

Щоб пані Галина,
Як все, працювала,
І критику повсякчасну
До серця не брала.
Щоб бенкет наступний
Не був довгим й бідним
І всіх союзянок
Вшановував гідно.
Відділ перший, щоб продовжив
Працювати й жити,
А помилки бенкетові
Від серця простити.
А ще вам віншую:
Здорові ся майте
І на СУА добрі цілі
Щедро, гоїно дайте!

**«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»**

Олена Пчілка

Лисичка і зимова рибалка

Всім відомо, що лисички хитрі звірята. Але наша руда красуня, про яку розповідає ця казочка, була не те що хитрою, але хитрою-прехитрою. А ще дуже вона любила поласувати рибкою. Влітку і восени в неї з рибалкою не було проблем. Прибігши місячною нічкою до озера, лисичка занурювала передні лапки в воду і терпеливо чекала, пильно вдивляючись у чисту воду. Коли згряя рибок припливала у пошуках поживи близько до берега, лисичка точним стрибком притискала найближчу рибку лапками до дна, хапала зубками і мчала з своєю здобиччю до своєї нірки-домівки.

Та літо і осінь проминули, опало листя з дерев, лисичка замінила свою руденьку шубку на сіро-руду зимову. Яюсь, коли після довгої негоди на нічне небо зійшов срібно-ясний місяць, лисичка прибігла до озера. Плесо озера було рівеньким, як ніколи, ні однієї хвильки. Лисичка вступила передніми лапками на край плеса і... поїхала по його твердій поверхні не тільки лапками, а й животиком. Озеро скував льодом зимовий мороз. І як на зло, під льодом спокійно пропливла рибка, блиснувши до місяця червоними плавцями і хвостиком. Лисичці аж слинка потекла, але дістати з-під льоду рибку було неможливо, хіба що полюбуватися її плавними рухами у прозорій воді. А в скорому часі озеро вкрилося сніговою ковдрою, сховавши рибок від лисиччиних очей.

Яюсь одного сонячного ранку, лисичка, мружачи очі від снігу, що іскрився сонячними зайчиками, побачила рибалку, що сидів на стільчику біля прорубленої ним ополонки і ловив маленькою вудочкою рибу. Лисичка підійшла ближче, побачила на

засніженому льоді аж цілих три рибки. Ах, який від них до її носика долітав смачнезний запах! Лисичка аж пчихнула. Рибалка оглянувся і посміхнувся в густі сиві вуса:

- Що, рибки захотілося? А приказку знаєш: «Не для пса - ковбаса, не для кота - сало»? Ось і вмокни хвоста в ополонку, може, щось і клієне, - пожартував дідусь.

Але хитра лисичка зловила той момент, коли рибалка-дідусь захопився риб'ячим кльовом, підбігла і схопила рибку, що відстрибула трохи даліше, та помчала із здобиччю до лісу. Наступного разу лисичка вже боялася підходити близько до рибалки. Тим більше, що дідусь демонстративно тримав на колінах міцну і важку паличку, на яку опирався при ходьбі. Тут лисичка згадала, що

бачила на стежці, коли пробігала лісом, рукавицю. Згадала тому, що бачила, як дідусь часто хукав у руку та ховав її у кишеню. Здогадалася, що це якраз дідусь і її загубив, коли вранці йшов на рибалку. Лисичка метнулася в ліс і в скорому часі сміливо підійшла до дідуса і положила перед ним рукавицю. Дідусь від несподіванки витріщив очі, чомусь скинув окуляри і простягнув лисичці чималеньку рибку:

- Бери. Заслужила!

Наступного разу дідусь проігнорував лисичку і рибки не дав. Так повторилося декілька разів. А щоб лисичка не пробувала рибку вкрасти, то складав свій улов до полотняної торби. Та одного разу лисичка помітила, що дідусь почав важко кашляти, затуляючи рота рукавицею. Хитрунка бігцем метнулася до лісу і вже через декілька хвилин зупинилася перед дідусем з гілкою калини, з якої червоним блиском звисали два грона приморожених ягід. Цю гілку калини лисичка відгризла гострими зубками з куща, що ріс біля самої її нори-домівки. Верхні ягоди пташки вже повидзьобували, а ці дві китички вціліли тому, що були над самою корою і пташки боялися так низько літати, щоб не потрапити лисичці в зуби. Дідусевому здивуванню не було меж. Він взяв лисиччин подарунок і висипав перед нею всіх рибок з торби:

- Бери, лисичко-сестричко, хоч усі рибки за свою щедрість. Тепер ти зрозумієш, що зароблена рибинка набагато буде смачнішою, ніж крадена. Приходь на озеро, коли буду тут, рибка тебе чекатиме кожного разу, - хриплим голосом кричав дідусь навздогін лисичці, що несла до лісу найбільшу рибину сьогоднішнього дідусевого улову.

Малюнки автора

Святослав Левицький.

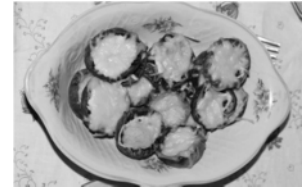
Знайди 10 відмінностей.

Грибові капелюшки

Печериці, олія для смаження, сіль, перець, майонез, сир твердий або плавлений.

1. Віддалити капелюшки грибів від ніжок. Капелюшки відварити протягом 5-10 хвилин у підсоленій воді. Це робимо для того, щоб при запіканні вони виділяли менше рідини. Капелюшки можна запікати сирими, тоді потрібно буде тримати їх у духовці 20-25 хвилин.
2. Викладаємо деко папером для випічки, змащуємо рослинною олією.
3. Викладаємо капелюшки серединкою доверху. Солимо та перчимо. На кожную наносимо павутинку з майонезу і посипаємо тертим сиром. Запікаємо 10-15 хвилин.
4. З ніжок можна зробити начинку - пересмажити її з цибулькою та начинити капелюшки. Можна додати куряче філе до ніжок. Можна на капелюшок покласти кружальце ковбаски, а тоді сир. Спробуйте також із плавленим сиром.

Овочевий торт

Один середній кабачок, дві картоплини, яйце – 1, цибуля – 1, морква – 1, перець солодкий – 1, помідори – 3, мука – 2 ст.л., сіль, перець. Часник до смаку.

Кабачок потерти на буряковій терці. За 10 хв. відтиснути сік. Картоплю потерти на дрібній терці. Змішати кабачок, картоплю, муку, яйце, сіль, перець, часник. Смажимо на середній сковорідці коржі (не дуже тонкі) з двох сторін до золотистої скоринки.

Окремо смажимо дрібно нарізані: цибулю, перець, моркву і помідори. В кінці додати часник. Кожен налисник змастити цією начинкою. Зверху торт прикрасити зеленню, помідорами (cherry)

Закуска «Морська»

Варена морква – 2 шт., кальмари і крабові палочки – по 0,5 фунта кожного, огірок свіжий – 1 шт., 2 - 3 яйця, кукурудза – півбанки (can), зелень, майонез.

Все дрібно порізати, змішати, заправити майонезом. Викласти в салатницю гіркою і прикрасити зеленню.

Торт «Закусочний»

Буряк – 1 шт., морква – 1 шт., картопля – 2-3 шт., огірки квашені – 3-4 шт., яблука – 3 шт., яйця – 4 шт., сушені сливки – 1 склянка, зелень.

Зварити буряк, моркву, картоплю і яйця. Сушені сливки і абрикоси замочити у воді. Всі овочі і яблука натерти на терці окремо, з огірків відтиснути сік. Білки відокремити від жовтків. Сушені сливки і абрикоси нарізати соломкою. Салату викладати шарами: 1-й шар – буряк, потім моркву, картоплю, огірки, яблука, білки, а останній – сушені сливки і абрикоси. Зверху залити торт майонезом і залишити в холодильнику на 12 годин, щоб він просочився.

Перед подачею на стіл змастити верх ще раз майонезом, посипати жовтками і прикрасити зеленню.

Печінкові кульки

Печінка – 0,5 фунта, цибуля – 1 шт., яблука – 2 шт., петрушка – 1 пучок, олія для смаження, гранат і оливки для оздоблення, сіль і чорний перець до смаку.

Печінку вимочіть і поріжте. Обсмажте печінку на олії, поступово додаючи до неї подрібнену цибулю. Посоліть і поперчіть. Подрібніть у блендері. Яблука поріжте невеликими кубиками. Розділіть паштет на невеликі порції. У кожную загорніть по кубики яблука. Скатайте паштет у вигляді кулі. Прикрасьте закуску зернами граната і маслинами. Перед подачею, поставте страву на кілька хвилин у холодильник.

MASHA ARCHER

'*maria muchin*'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Meet Masha in the San Francisco
Opera Gift Shop
Friday September 11
thru Sunday December 13
Open during all performances
San Francisco Opera
301 Van Ness Avenue
San Francisco, CA
(415) 864-3330

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Roma Shuhan	– 1st Vice President
Christine Boyko	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Roksolana Misilo	– 4th VP – Public Relations
Iryna Buczkowski	– Recording Secretary
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Zoriana Haftkowycz	– Communication/Media Secretary
Oksana Antonyuk	– Treasurer
Vera N. Kushnir	– Financial Secretary
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large
Oxana Dats	– Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Lidia Bilous	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Chryzanta Hentisz	– Arts and Museum Chair
	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Ola Movchan Novak	– Members-at-Large Chair

REGIONAL COUNCILS

Vera Andrushkiw	– Detroit
Halyna Henhalo	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Xenia Rakowska	– New Jersey
Dozia Krislaty	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Gloria Horbaty	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zynycz	– Co-Liaisons for Branches-at-Large
Olya Czerkas	

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Maria Tomorug	– Member
Renata Zajac	– Member
Jaroslawa Mulyk	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Editor-in-Chief of <i>Our Life</i>
Olesia Wallo	– English-language editor

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 4, ст. 5 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори жіночих сорочок Яворівщини. Із збірки Галі Крайчик.